

Frankelandgroep

nieuws

editie 1 - 2022

Uw blad op de deurmat

Wilhelmina in Vlaardingen

Liefde is ...

Colofon

Jaargang 14, nummer 1 - 2022

Oplage 3.800 stuks

Hoofdredacteur Astrid Boonstoppel

Redactiesecretaresse Diana Snoek

Frankelandgroep Nieuws is een uitgave voor bewoners en cliënten van Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh, Vaartland en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep.

Redactieleden

Janneke Warmolts, Carien Kemink, Marlies Engel, Elly Kramer, Rob Besseling, Jacqueline van der Pijl, Annelies van Breukelen en Natasja Heij.

Met dank aan allen die aan deze editie hebben meegewerkt.

Vormgeving

DTPat - Patrick Mostert

Atlantis Creative

Frankelandgroep Nieuws verschijnt zes keer per jaar. Het volgende nummer verschijnt op 15 april.

Redactieadres

Frankelandgroep Nieuws

Sint Liduinastraat 10, 3117 CS Schiedam

Telefoonnummer: 010 - 426 49 25

U kunt uw inzending in een envelop, gericht aan Redactie Frankelandgroep Nieuws, inleveren bij de receptie van Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh of Vaartland; ook kunt u uw inzending per e-mail richten aan: fgn.redactie@frankelandgroep.nl.

Kopij voor de volgende editie kan worden ingeleverd bij het secretariaat van Frankeland, t.a.v. Diana Snoek. Dit kan vanaf nu al, maar de uiterlijke inleverdatum is **maandag 7 maart**, wat strikt wordt gehanteerd. Kopij die na deze datum wordt ingeleverd, kan niet meer worden geplaatst.

De redactie behoudt zich het recht voor inzendingen te weigeren of in te korten.

Anne-Marie van der Lindenprijs 2021

8

Smijten, spuiten en druppelen met verf

34

Hoezo, Blue Monday?

53

In deze editie

Voorwoord	4
Smaakcentrum	5
Klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon	5
Het blad op uw deurmat	6
Wie zoet is, krijgt lekkers ...	7
Liefde is ...	10
Gedicht	11
Op de koffie bij ...	12
Zomertijd	15
Het eerste scheerapparaat	16
In de spotlights	17
“Eigenlijk ben je gek als je ‘t niet doet”	18
En zo werd het toch nog een feestelijke kerst ...	20
Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café	23
Leuk en leerzaam tegelijk: de beleidsdagen	24
Jacobs Gasthuis in kerstsfeer	26
Yoga ... een wondermiddel?	28
“Wat heerlijk dat ik buiten ben!”	30
Gevoerd, geaaid en geknuffeld	32
Om even bij stil te staan ...	33
Vol verwachting klopt ons hart ...	36
Visiteclub Harg-Spaland	37
De takkenwijven van Frankeland	38
Exposities	42
Column	44
Roze Salon	45
Stadsarchief Vlaardingen	46
Stakeholder aan het woord	50
Rust in roerige tijden	54
De ‘foute’ kersttrui	56
ZorgkaartNederland	58
De werkdag van ...	60
Als wij niet naar de kerstmarkt kunnen, dan ...	63
Oog op de natuur	64
Eten en drinken bij de Frankelandgroep	66
Column uit de thuiszorg	69
Prijspuzzels	70

Voorwoord De optimist

Door Roel van Tongeren,
directeur zorg Schiewaegh, Harg-Spaland en Vaartland

Op het moment van het schrijven van het voorwoord hebben we net voor alle onderdelen van de Frankelandgroep het gouden PREZO keurmerk behouden. PREZO (PREstaties in de ZOrg) is een keurmerk voor alle sectoren van de langdurige zorg. Ik vind dit in deze tijd een extra knappe prestatie. Kortom, ik heb geweldige collega's. Dit geeft een heel positief gevoel.

Positiviteit heeft invloed op het gevoel van geluk, negativiteit werkt verlamdend. De afgelopen maanden zijn we overspoeld met een constante stroom aan negatieve informatie over COVID, in al zijn varianten. Om dan toch positief te blijven kijken vraagt iets van de mensen. Het is van alle tijden. Ik herinner mij nog de Positivoos van Van Kooten en De Bie. Een karikatuur op zoek naar positieve signalen en tegelijkertijd een deel van de krakende, piepende moeilijke tijd daaronder wegmoffelend.

Er is onderzoek gedaan naar het effect van positiviteit op de werkvloer. Naast het feit dat de onderzochte medewerkers zich gelukkiger voelden en betere resultaten behaalden, bleek het hen geen extra tijd of inzet te kosten om die betere resultaten te behalen. Positief ingestelde mensen hebben dus meer kans op succes. Zo ben ik ook altijd onder de indruk van mensen die negatieve zaken te verwerken krijgen, maar zo positief naar de toekomst kijken. Deze mensen geven anderen ook energie.

De optimist tegenover de pessimist

De optimist gelooft in een goede afloop en onderneemt veel. De pessimist is het tegenovergestelde en gaat uit van een slechte afloop en onderneemt veel minder. Alles wijst erop dat het zinvol is een optimist te zijn. En ik geloof dat ik bij de groep optimisten hoor. Echt bij elke start van het nieuwe voetbalseizoen denk ik dat Feyenoord kampioen wordt. Daaruit blijkt toch wel dat ik een rasoptimist ben! Door dit optimisme onderneem ik ook veel. Ik koop bijvoorbeeld een seizoenkaart voor mijn zoon en mijzelf. Om vervolgens als Feyenoord thuis speelt op de bank te zitten en te kijken naar een leeg stadion. Tja ...

Ik vond nog een mooie uitspraak van toneelschrijver en Nobelprijswinnaar George Bernard Shaw: "Zowel de optimist als de pessimist dragen bij aan de samenleving. De optimist vindt het vliegtuig uit, de pessimist de parachute."

Veel leesplezier in weer een prachtige en positieve editie van Frankelandgroep Nieuws.

Gezond, lekker en veilig eten ook tijdens of na een oncologische behandeling

Het Smaakcentrum, gevestigd in Frankeland in Schiedam, biedt oplossingen op maat voor smaakproblemen tijdens of na een oncologische behandeling. De speciaal hiervoor opgeleide gastro-chefs zijn in staat om de smaak van uw maaltijden zo aan te passen, dat u - ondanks uw smaakproblemen door de chemotherapie - weer gezond, lekker en veilig kunt eten.

Meedoen?

Dankzij een donatie van het Nationaal Fonds tegen Kanker is deelname voor de eerste 300 deelnemers helemaal gratis. Er is geen eigen bijdrage.

Voor meer informatie of aanmelden:

<https://frankelandgroep.nl/behandeling-expertise/smaakcentrum> of bel naar 010 - 426 49 25 (receptie Frankeland).

Klachtenfunctionaris/ vertrouwenspersoon

De klachtenfunctionaris/vertrouwenspersoon voor bewoners en cliënten van de Frankelandgroep is mevrouw Els Nauta.

Zij is bereikbaar via de receptie van Frankeland, telefoon 010 - 426 49 25, of per e-mail: e.nauta@frankelandgroep.nl.

Het blad op uw deurmat

Door Tamara Wechgelaar, bezorgster

Een keer in de twee maanden heb ik een speciale sportieve activiteit. Twee dagen lang, van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat, ben ik buiten aan het werk op mijn fiets. Het gaat om het bezorgen van dit glossy magazine Frankeland-groep Nieuws. Dat verspreid ik bij 450 adressen in Vlaardingen en Schiedam.

Het begint altijd met een e-mailtje met de bijgewerkte bezorglijst voor de komende editie. Dan weet ik dat het tijd is om de dozen met de vers van de pers gerolde magazines bij Frankeland in de Liduinastraat van het laadperron op te halen. Het vinden van alle juiste adressen is wel een hele puzzel. Je denkt dat je de buurt goed kent, maar er bestaan veel meer dreven, hoeves en componistenflats dan je denkt! Gelukkig word ik onderweg best veel geholpen door buurtbewoners. Dat is echt een uitkomst. Soms begrijp ik hen niet goed. Nummer 26 is hier, gebaarde een vriendelijke man naar een compleet blinde muur. Waar dan de brievenbus was, vroeg ik vertwijfeld. "Haha, kom maar mee, dan laat ik het zien!" Die had ik zelf dus nooit gevonden. Weer een magazine op de juiste deurmat! Ook echte postbodes helpen mij wel eens. Die weten werkelijk alles! En toen ik een keer een tuinhokje niet open kreeg sprong een professionele collega met de post er overheen, met Frankelandgroep Nieuws erbij.

Heel af en toe komt er iemand met het zojuist bezorgde magazine naar buiten. "Hallo, wat leuk dat-ie er weer is!" Dat is echt fijn om mee te maken. Het is een mooie taak om zo'n fraai blad rond te brengen en de mensen veel informatie, goede verhalen en leuke puzzels te bezorgen. En ik blijf er fit bij!

Wie zoet is, krijgt lekkers ...

Door Astrid Boonstoppel, hoofdredacteur

Ter gelegenheid van de komst van Sinterklaas werden op afdeling 3 van Frankeland een heleboel muffins getransformeerd tot goed gevulde 'juten' zakken vol snoepgoed en (eetbare) cadeautjes. Een idee van gastvrouw Brendy Vader-Moolenaar, die erg van bakken houdt!

Er werd deeg gerold, gelachen en hier en daar ook stiekem al wat opgepeuzeld.

De goedheiligman is inmiddels allang weer terug in Spanje, maar de resultaten van deze zoete middag ziet u op de foto's!

Stichting het Babyhuis winnaar van de Anne-Marie van der Lindenprijs 2021

Door Els Nauta, hoofd kwaliteit en communicatie

Met een donatie van € 15.000,- is Stichting het Babyhuis Schiedam de winnaar van de Anne-Marie van der Lindenprijs 2021. De donatie is bedoeld om in het Babyhuis een keuken te realiseren waar jonge moeders leren koken.

Het Babyhuis Schiedam zet zich in om onnodige uithuisplaatsing van baby's te voorkomen. In Nederland zijn onvoldoende opvangplekken voor (aanstaande) moeders die tijdelijk niet zelfstandig kunnen zorgen voor hun baby. De praktijk is dat pasgeboren baby's dan gescheiden worden van hun moeder, zelfs als de mogelijkheid bestaat om ze samen te laten blijven. Een kind dat uit huis is geplaatst, wordt vaak meerdere malen doorgeplaatst van pleeggezin naar pleeggezin.

Op de langere termijn leidt dat tot emotionele en gedragsproblemen.

Het Babyhuis Schiedam is van mening dat het scheiden van een moeder en haar baby traumatisch en schadelijk is, zeker als het met een interventie van zes maanden te voorkomen zou zijn. Het Babyhuis biedt de oplossing, namelijk opvang en behandeling van (aanstaande) moeders en begeleiding om ze te ondersteunen bij het

moederschap. Een moeder neemt haar intrek in het Babyhuis voordat de baby is geboren. Er wordt gewerkt aan haar persoonlijke ontwikkeling, een veilige hechtingsrelatie tussen moeder en kind en een goede dagbesteding met als doel om moeder zo snel mogelijk zelfstandig met haar baby te laten wonen in haar eigen huis.

De jury van de Anne-Marie van der Lindenprijs vindt het maatschappelijk belang hiervan groot. Vaak gaat het om jonge moeders met een problematische achtergrond door mishandeling, seksueel misbruik, dakloosheid of drugsgebruik. In het Babyhuis werken ze aan zichzelf, ze leren zelfstandig te zijn, leren de boodschappen te doen en gezond te koken. Het geeft de rust en stabiliteit die voor het opvoeden van de baby zo belangrijk zijn. De overige twee genomineerden, Stichting Fietsmaatjes en Stichting Lezen en Schrijven, ontvingen ieder een donatie van € 5.000,-.

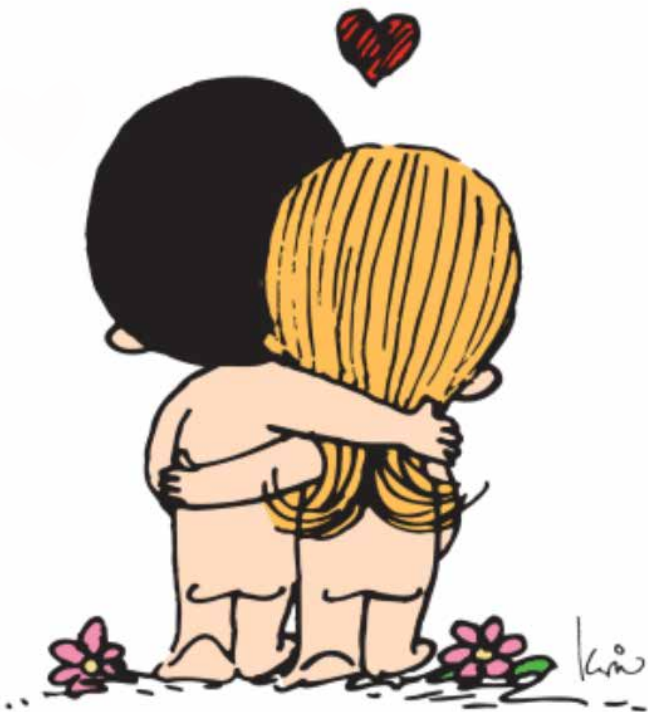

Liefde is ...

Door Carien Kemink, redacteur

Tja, wat is liefde eigenlijk?

Die vraag is niet in één zin te beantwoorden. Zijn het vlinders in je buik, is het vertrouwen, passie, elkaar kunnen loslaten, alles samen doen? Ware liefde ... hoe weet je of iemand de liefde van je leven is? Welke vormen van liefde zijn er? Vragen, waar we graag antwoorden op willen vinden, hoewel feit blijft dat iedereen liefde op zijn eigen manier beleeft. Ook onze bewoners, die allemaal zeker met liefde te maken gehad hebben, of nog hebben. Dat kan zijn: liefde tussen twee mensen, maar bijvoorbeeld ook liefde van een baasje voor zijn huisdier.

Oproepje

Wat hebt u voor herinneringen aan liefde, vroeger, nu? Hebt u ooit een grote liefde ervaren? Of misschien wel meerdere? Hebt u weleens spijt gehad van een beslissing, achteraf, of de kans laten lopen op een grote liefde? Iets verkeerd gezegd of juist niet gezegd, waardoor een leven een hele andere wending nam?

De eerste vraag die mijn vader aan mijn moeder stelde was: "Interesseert u zich voor voetbal?" Stel dat mijn moeder nee had gezegd: dan waren mijn zus, broers en ik er niet geweest. Zo kan het woordje ja of nee van invloed zijn op een hele toekomst.

Deelt u uw verhaal?

Wij zijn reuze benieuwd naar uw verhalen. En we hopen dat u ze met ons wilt delen. Geen zorgen, u hoeft zelf niets op te schrijven; u vertelt en wij maken er een mooi artikel van voor ons magazine. Bent u bereid terug te gaan in de herinneringen en vindt u dat fijn of leuk om aan ons te vertellen? Hebt u mooie, grappige of ontroerende anekdotes, we horen het graag van u. Vanaf het tweede magazine, dat verschijnt in april, willen we elke twee maanden een mooi, leuk, waardevol verhaal plaatsen van een van onze bewoners. Vindt u het leuk om ons te vertellen over uw liefde(s) of kent u iemand die dat leuk zou vinden, neem dan contact op met onze redactie (via fgn.redactie@frankelandgroep.nl). Of per post, in een envelop, gericht aan Redactie Frankelandgroep Nieuws, inleveren bij de receptie van Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh of Vaartland. We zijn erg benieuwd!

Gedicht

My first love

Door Frank Vester, huisdichter

My first love

Ik had je willen trouwen, echt.

Da's achteraf makkelijk gezegd,

maar oprecht, jij was voor mij de ware.

Het sneuvelde toen op mijn wilde haren.

Het leven liep anders, beiden ons weg.

Wil je me geloven als ik je nu zeg,

je koopt er niks voor, dat weet ik

maar lief, nooit vergeet ik

hoe jij je onvoorwaardelijk gaf.

Jij was overtuigd en ik hield het laf af.

**Ik ben verwend door het leven, ik heb het fijn,
maar ik had zeker ook met jou gelukkig kunnen zijn.**

Op de koffie bij ...

Mevrouw Vlek-Suijker uit Frankeland

Door Carien Kemink, redacteur

Maandagochtend, 10.00 uur. Ik heb mezelf telefonisch uitgenodigd bij mevrouw Vlek, bewoonster binnen Frankeland. Ja inderdaad, het is weer zover, ik drink thuis een kopje koffie en mevrouw Vlek krijgt op hetzelfde moment in Frankeland een kopje koffie aangereikt. Helaas, het moet maar weer even zo, voorzichtigheid staat voorop. Maar dat betekent niet dat mijn 'gast' niets te vertellen heeft. Integendeel, mevrouw praat en ik schrijf.

Een groot gezin

Wilhelmina Maria Johanna Suijker, 'maar zeg maar Mia hoor', wordt in 1946 in Eindhoven geboren, als derde van zeven kinderen, oudste meisje. De roots van haar ouders liggen in Vlaardingen, maar vader Suijker is schilder en vanwege zijn werk strijkt het jonge gezin neer in Brabant. Moeder werkt uiteraard niet, is fulltime huisvrouw. "Belachelijk eigenlijk hè, dat je als vrouw moest stoppen met werken. De vrouw had als taak kinderen baren en verzorgen. Bij ons is de pastoor nooit langs geweest, maar bij gezinnen waar kinderen uitbleven, kwam hij fijntjes vertellen, wat ze fout deden. De pastoor nota bene."

Mia heeft alleen maar fijne herinneringen aan haar vroegste jeugd: het is thuis altijd 'prettig rommelig' want iedereen is graag bezig met hobby's. "Het was een klerenzooi," lacht Mia, "maar iedereen werd altijd gestimuleerd in zijn of haar creatieve uitingen."

Terug naar Schiedam

Als Mia vier jaar wordt, krijgt ze als cadeautje een stoffer en blik. De bedoeling is duidelijk: als oudste meisje helpt ze al vroeg mee in de huishouding. Op achtjarige leeftijd verhuist het gezin terug naar het westen, naar Schiedam. Haar moeder heeft heimwee, mist haar familie en vrienden. Vanaf hun huis aan de Hargsingel kunnen ze de lichten van de vuurtoren van Hoek van Holland zien. Ja, er is intussen héél veel bijgebouwd. Mia doorloopt de huishoudschool en heeft diverse baantjes. Bij Vroom & Dreesman in Rotterdam begint haar werkzame leven. Ze krijgt verkering met Jan Vlek, een bakker op de Nolenslaan, waar Mia op dat moment ook werkt. Hij 23, zij 18, het is dik aan, zo dik dat ze binnen korte tijd in verwachting is. Dat is even lastig vertellen aan beide ouderparen, maar het jonge stel trouwt en gaat inwonen bij zijn ouders. Ruim zes maanden na de trouwerij wordt hun zoon geboren. Hij is hun enige kind, dus ik vraag haar of de pastoor niet een keer langs geweest is. Ze moet er om lachen.

Via de scheepswerf waar haar vader als schilder werkt, kunnen ze een eigen huisje betrekken in de buurt van Station Schiedam.

Op de koffie bij ...

We sluiten dit eerste gesprek af en maken een volgende afspraak. Maar dan opper ik in een opwelling om toch bij haar op bezoek te komen. Dubbel gevaccineerd, plus booster, plus mondkapje én drie meter afstand; dat moet toch voldoende zijn. Dus de volgende ochtend zit ik om tien uur bij Mia aan de koffie en koek. Wel zoveel leuker op deze manier hoor!

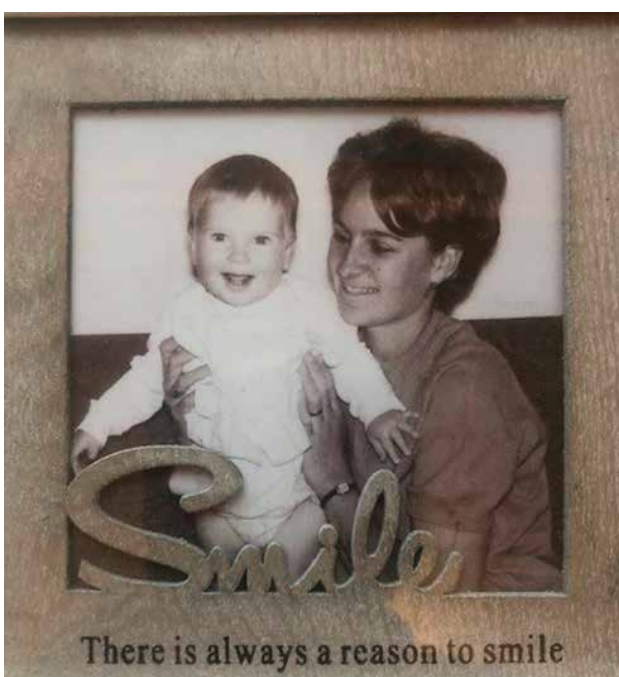
Een 'sluipende' ziekte

Ik weet dat Mia alleen woont, dus ik vraag haar hoe lang ze getrouwd is geweest. "Ik ben nog steeds getrouwd hoor, inmiddels al bijna 57 jaar," vertelt ze. Misverstand dus. Echtgenoot Jan woont op het Ryaardsplein in Schiedam, Mia woonde daar tot

zes jaar terug ook. Wanneer ze extreme hoofdpijn achter haar ogen krijgt, komt ze in een medische molen terecht. Via dokter naar opticien en na heel veel onderzoeken blijkt dat Mia MS heeft, waarbij haar oogzenuwen ook zijn aangetast. Lopen wordt steeds moeilijker, ze raakt eenzijdig verlamd, verblijft zes maanden in 't Zonnehuis in Vlaardingen en verhuist in 2015 permanent naar Frankeland. Ze heeft het zelf allemaal in gang gezet, gebeld met de juiste personen, anders had ze volgens eigen zeggen nu nóg in Vlaardingen gezeten.

Gezondheidsproblemen

Ook Jan maakt zo een en ander mee. In 1988 vindt Mia hem bewegingloos op de bank in de woonkamer. Ze heeft net haar EHBO-diploma behaald en handelt doortastend. Binnen het kwartier is er professionele hulp, waardoor Jan overleeft. Hartfalen is de diagnose, blijven bewegen en sporten het advies. Dat gaat goed tot 2005. Dan wordt Jan bewusteloos uit het zwembad gehaald en gereanimeerd. Wéér een engelbewaardertje op zijn schouder. Jan moet een pacemaker, waarvoor ze in Erasmus belanden.

Ooit zocht ze via het prikbord bij de ingang van de Havenzaal een maatje, om wat aanspraak te hebben.

Zomertijd

Bij het ingaan van de zomertijd wordt de klok een uur vooruitgezet. Ieder jaar gebeurt dit in de nacht van zaterdag op zondag van het laatste weekend in maart.

De zomertijd gaat dit jaar dus in van zaterdag 26 op zondag 27 maart.

Ze treffen daar een Amerikaanse cardioloog die de pacemaker afraadt. Hij is meer voor een ICD, een apparaatje wat nog sneller ingrijpt bij een stoornis van het hart. Daar leeft Jan inmiddels alweer 15 jaar mee. Maar nu gaat hij steeds minder zien en komt nog wel bijna dagelijks op zijn brommertje naar zijn vrouw toe. Dat is vragen om ongelukken. Ook engelbewaardertjes worden een keer moe.

Mia heeft hem nu op de lijst laten plaatsen voor de Liduinahof. Oké, nog altijd gescheiden van elkaar, maar wel zo veilig. En dichterbij. Ze is inmiddels wel gewend aan dat Living Apart Together. Het houdt je huwelijk goed, vindt ze zelf.

Een en al positiviteit

Mia is een en al optimisme en vol leven. Beperkt in haar bewegingen is ze toch heel actief binnen Frankeland. Zo volgt ze een iPad cursus, zit ze in de cliëntenraad en doet ze aan veel activiteiten mee voor zover die momenteel doorgaan. Ze is zelf veel aan de rol met haar elektrische rolstoel en zit bij mooi weer graag buiten bij de vijver. Ze denkt graag terug aan vroeger, heeft veel herinneringen aan vakanties in Nederland en buitenland, Rhodos, Benidorm, Joegoslavië, de jaren samen met Jan wanneer zoon Martin de deur uit is.

Heden en toekomst

Hoe haar toekomst eruit ziet, ze weet het niet en wil er ook niet te veel aan denken. Ze leeft in het heden en maakt er voor zichzelf iedere dag weer het beste van. Geen zorgen voor de dag van morgen. Ze weet wat MS inhoudt, dus is ze daar heel reëel in. Ook twee broers en een zus hebben MS, twee daarvan zijn al overleden. Haar beperkingen zullen alleen maar toenemen. Maar ze leeft vandaag. En vandaag kan ze nog goed lezen, de krant en de ondertiteling op televisie, vandaag kan ze nog goed horen en heeft ze een lekkere babbel, vandaag weet ze zich op haar plek en meer dan uitstekend verzorgd door alle mensen binnen Frankeland.

Mia heeft het druk met al haar activiteiten. Ooit zocht ze via het prikbord bij de ingang van de Havenzaal een maatje, om wat aanspraak te hebben. Waarom dat destijds niet is doorgegaan, weet ze niet meer. Ze heeft aanspraak genoeg, van personeel maar ook van burens, die tijdens ons gesprek vrolijk even binnen 'rollen'. Mia vindt zichzelf een gelukkig mens en vierde deze maand haar 57ste huwelijksdag, samen met man Jan, zoon Martin, schoondochter Evelien en kleindochter Nikki.

Op naar de diamanten bruiloft.

Het eerste scheerapparaat

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Een ochtend in het Jacobs Gasthuis met oude herkenbare spulletjes. Een van de bewoners ging gelijk rechtsomkeert naar huis om zijn beeldje van een van de eerste wasmachines erbij te halen.

Herinneringen aan het eerste scheerapparaat werden naar boven gehaald. Maar ook een oude pijp die op tafel lag, werd aandachtig bekeken. Alle spulletjes werden met elkaar besproken, hoe werd dit gebruikt, wat kon je hier mee?

De eerste scheerapparaten, een koffiemolen, een petroleumstel ... alles lag op tafel!

In de spotlights

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

In al onze locaties, dus ook in het Jacobs Gasthuis, werd pasgeleden gefilmd. Het resultaat zal het hele jaar te zien zijn op de beleidsdagen van de medewerkers en vrijwilligers van de Frankelandgroep.

Het maakte de spelletjesmiddag in ieder geval extra bijzonder. En waar de één niet van camera's houdt, draait de ander er zijn hand niet voor om en maakt gemakkelijk een praatje!

“Eigenlijk ben je gek als je ‘t niet doet”

Door Astrid Boonstoppel, hoofdredacteur

Voor de oplettende lezer is Willem Kamp geen onbekende. Eerder sprak hij in dit blad al eens over zijn grote hobby: de treinbaan bij de dagbesteding. Dit keer interviewde ik hem samen met zijn vrouw Marja.

Een mooi, open gesprek over hun beider ervaringen met de dagbesteding van de Frankelandgroep. Want waarom kozen zij eigenlijk voor de Frankelandgroep?

Wat was hun eerste indruk en hoe ervaren zij dit nu?

“Willem en ik zijn vierenzeventig jaar getrouwd. Samen hebben wij twee dochters,” vertelt Marja. “We hebben ook vier kleinkinderen, die zijn tussen de drie en twaalf jaar oud.”

Willem Kamp was chemisch fysicus en werkte maar liefst tweeëntwintig jaar bij Fokker Aircraft. Marja was vijfentwintig jaar lang werkzaam in de thuiszorg. “Een paar ochtenden per week maar, hoor,” zegt ze.

In 2014 kreeg haar man de diagnose van de ziekte van Parkinson. “Dat verliep in het begin heel langzaam,” zegt Marja, “maar vorig jaar ging het ineens hard. Toen had ik af en toe ook behoefte aan wat tijd voor mezelf. In het Vlietland had een verpleegkundige ooit eens tegen ons gezegd: ‘als je op zoek bent naar dagbesteding, dan is Frankeland de plek

waar je moet zijn,’ en dat heb ik altijd onthouden. Ik heb zelf de stoute schoenen aangetrokken en ben met Anne van Leeuwen van de dagbesteding in gesprek gegaan. Dat verliep heel prettig.”

Ze spraken af te beginnen met één dag per week. “In het begin had Willem nog niet zo’n zin om naar de dagbesteding te gaan, maar dat veranderde heel snel, ongeveer na een maand of twee,” zegt Marja. “De mensen zijn fantastisch, warm en binnen korte tijd voelde het hier heel vertrouwd. Ik vind het ook fijn dat ik zo goed op de hoogte word gehouden. Ik kijk altijd graag in Caren, het digitale zorgdossier.”

“Zeker toen de treinbaan kwam, vond ik het hier steeds leuker,” vult Willem aan. “Nu kom ik hier met ontzettend veel plezier, twee dagen per week.”

“De ene dagbesteding is de andere niet,” zegt Marja. “Dat is mij wel duidelijk geworden. Met name op de donderdagen is het hier één groot feest. Soms met nootjes op tafel en harde muziek. Dat merk ik als ik hem op kom halen.”

“Ik zing ook graag in het koor,” zegt Willem. “Dat kan hier ook.”

“Parkinson neemt steeds een stukje meer energie van je af,” zegt Willem en Marja knikt. “Als hij hier is, ga ik bijvoorbeeld boodschappen halen of lunchen met mijn vriendinnen,” zegt zij. “Of gewoon helemaal niets doen, ontspannen. Dat mag ook gewoon natuurlijk.” Ze lacht.

“Hij geniet er van om hier te zijn en ik ben blij dat hij er zo van geniet. Dat geeft rust,” zegt Marja. “En ze zijn hier bij de dagbesteding ook enorm begripvol en flexibel. Toen ik wilde gaan winkelen met mijn dochter voor haar trouwjurk, werd dat bijvoorbeeld gewoon geregeld.”

Wat zou u mensen adviseren die overwegen om naar de dagbesteding van de Frankelandgroep te komen? vraagt ik Willem tot slot. “Nou, eigenlijk ...” zegt hij, “eigenlijk ben je gek als je ‘t niet doet.”

Over de dagbesteding

Kunt u wel wat ondersteuning gebruiken bij de invulling van uw dag? Of heeft u de behoefte om (weer) andere mensen te ontmoeten? Heeft uw partner of een andere mantelzorg af en toe behoefte aan wat tijd voor zichzelf? Dan is de dagbesteding van de Frankelandgroep wellicht iets voor u!

Komt u een keer kennismaken?

U bent van harte welkom! Voor meer informatie of een afspraak kunt u telefonisch contact opnemen met Anne van Leeuwen, coördinator dagbesteding.

☎ 010 - 246 07 43

[frankelandgroep.nl/welzijn-ontspanning/dagbesteding](https://www.frankelandgroep.nl/welzijn-ontspanning/dagbesteding)

En zo werd het toch nog een feestelijke kerst ...

Door Marlies Engel, redacteur

Net als in 2020 hadden we ook deze kerst nog te maken met covid. Daarom was het jammer genoeg niet mogelijk om gasten te ontvangen bij onze kerstdiners. Wij snappen dat u als familie dat erg jammer vindt. In dit verhaal laat ik u daarom graag meebelevan met hoeveel liefde mijn collega's de kerstdiners voor de bewoners van Harg-Spaland voorbereiden en hoe onze bewoners er uiteindelijk van genieten!

Al ver voor het december is starten de voorbereidingen. We bespreken hoe we de kerstdiners gaan organiseren en wanneer. We prikken vier avonden voor de diners. We maken mooie uitnodigingen voor onze bewoners en hun familie en andere gasten. Maar al snel blijkt dat covid toch weer aan een snelle opmars bezig is. Daarom moeten we als Frankelandgroep helaas weer een paar maatregelen invoeren. Een daarvan is dat onze brasserieën alleen nog maar open zijn voor onze eigen bewoners en de bewoners van de aanleuncomplexen. Daarom wordt gekozen voor kerstdiners per afdeling en een avond voor de bewoners in de aanleuncomplexen. Om het geheel toch wat feestelijker te maken worden personeelsleden uitgenodigd om aan te schuiven. Zo komt het dat ik mee mag eten met de bewoners van afdeling 3 op 21 december.

Onze kok bedenkt een menu met behulp van internet en ze gebruikt een familierecept van meringues (zoet hard eierschuim) met ijs en rood fruit voor het dessert. Een aantal onderdelen wordt van tevoren al een keer 'op proef' gemaakt, want er wordt natuurlijk niets aan het toeval overgelaten! Dan moet er flink gerekend worden om de juiste hoeveelheden van alle ingrediënten te bestellen. Die bestellingen moeten ruim op tijd gedaan worden, om niet achter het net te vissen. Verder moet er extra personeel ingeroosterd worden voor deze avonden, want zulke grote groepen bedienen vraagt om extra handjes.

Onze huis-DJ Sjaak Pappers wordt geboekt, want tijdens de diners is de muziek natuurlijk heel belangrijk voor de ultieme kerstsfeer en het plezier van onze gasten. Hij gaat aan de slag met zijn 'playlist'. Een dag van tevoren wordt zijn 'set' met geluidsinstallatie en lichten opgebouwd. De activiteitenbegeleiders versieren op 7 december samen met de medewerkers van de technische dienst en andere collega's het hele pand. Overal hangen lampjes, staan mooi versierde kerstbomen en kerststukjes en op alle gangen klinkt kerstmuziek. Het ziet er fantastisch uit!

Op woensdag 15 december mogen de bewoners van de aanleuncomplexen als eersten genieten van het kerstdiner. Op 16 december is afdeling 1 aan de beurt en op maandag 20 december afdeling 2. Via de groeps-app wordt enthousiast verslag gedaan van deze diners; ze zijn een groot succes!

Op dinsdag 21 december is afdeling 3 aan de beurt. Iets voor 17.00 uur haal ik nog even een borstel door mijn haar en doe ik een extra drupje parfum achter de oren. Een passende outfit, compleet met kerstbaloorbellen, had ik al aan. Als ik de zaal in kom zit er al een aantal bewoners en DJ Sjaak heeft

de muziek al aanstaan. De tafels zijn mooi gedekt met gouden placemats en fonkelende glazen. Buiten is het al donker, waardoor de lichtjes in de kerstboom heel mooi uitkomen. Het ziet er allemaal heel feestelijk uit!

Een collega wijst me mijn plekje. Aan de ronde tafel zitten al drie feestelijk aangeklede dames aan een glaasje appelsap. Omdat ik niet op de afdeling werk ken ik de dames nog niet, dus ik stel me netjes voor. Samen bestuderen we de menukaart. De dame rechts van me leest voor wat we kunnen verwachten, met haar wijsvinger de regels volgend. Er zitten wel een paar moeilijke woorden tussen, zoals cranberrycompote en merengue. Maar samen komen we er prima uit.

En dan is het al tijd voor het eerste gerechtje, een bonbon met Coburger rauwe ham. Het ziet er prachtig uit en smaakt heerlijk. Ondertussen genieten we van de muziek. Met zijn viertjes zingen we enthousiast mee met 'Little drummer boy' en 'Daar in dat kleine café aan de haven'.

De menukaart wordt nog een keer uitgebreid bestudeerd en verhip, de bonbon die op ons bord ligt komt overeen met de eerste regel op de kaart, dat brengt een lach op het gezicht van mijn tafelgenoot op rechts!

De volgende gang is wildbouillon met shiitake (Japanse paddenstoelen). Deze is wat heet, dus we blazen flink om onze mond niet te verbranden. En we houden even pauze om mee te zingen en swingen met 'Hello Mary Lou', in de Nederlandse versie van Harry Blicck. Het nummer valt zo in de smaak bij mijn tafeldames dat ik het ook nog eens als verzoeknummer aanvraag bij Sjaak.

Tijd om de glazen bij te vullen en voor het voorgerecht, een trio van vis (zalmbonbon, licht gegaarde tonijnsteak met sesam, toast met garnalencocktail). Hoewel de dame links van me beweert niet zo van

vis te houden, gaat ook bij haar het bordje schoon leeg. Ik ben onder de indruk van de eetlust van mijn tafeldames. Zo komen we te praten over wat we lekker vinden en dat brengt ons bij Jamin. Bij mijn drie tafeldames gaan de oogjes glinsteren, want er komen mooie herinneringen boven! Die winkel met al die bakken met allerhande lekkers, dat was (en is) een echt kinder-walhalla!

De hertensukade met daarbij pompoeppuree, haricots verts, spruitjes, cranberrycompote en een stoofpeertje wordt uitgeserveerd. Ik krijg er een glaasje rode wijn bij. Mijn tafelgenoten houden het bij appelsap. De boontjes zijn wat onhandig lang, dus ik help even met snijden. De dame tegenover mij is heel blij met de spruitjes, want daar houdt ze erg van. Al keuvelend over de kerstdiners vroeger bij de dames thuis gaan de bordjes helemaal leeg, en ondertussen zingen we mee met 'Als het lente wordt dan stuur ik jou (tulpen uit Amsterdam)' en 'Aan de Amsterdamse grachten'. Speciaal voor een van mijn tafelgenoten die van origine uit Amsterdam komt. Onze huis-DJ kent zijn gasten duidelijk goed!

We lezen nog een keer de menukaart en we stellen vast dat we al een eind gekomen zijn! Alleen het nagerecht, vanille-ijs met merengue en rood fruit, hebben we nog tegoed. Ook dit smaakt ons allen prima, en alweer gaan alle bordjes helemaal leeg. Een van mijn collega's nodigt haar tafelheer uit voor een dansje. En dat goede voorbeeld doet goed volgen! DJ Sjaak draait wat lekkere dansnummers en lokt daarmee bijna alle bewoners de dansvloer op. Op de klanken van 'Leef' van André Hazes jr. lopen we, compleet met rollators en rolstoelen, de polonaise door de zaal. En iedereen zingt uit volle borst mee. Na wel een half uur ploffen we met rode wangen en lichtelijk buiten adem neer op onze stoelen voor het afsluitende kopje koffie. De bijbehorende bonbon past écht niet meer. We zingen mee met 'De herdertjes lagen bij nachte' en daarmee komt er een eind aan deze fantastische avond.

Agenda Alzheimer Café en Parkinson Café

Alzheimer Café

Heeft u te maken met geheugenproblemen of (beginnende) dementie of zorgt u voor een naaste met dementie? Wilt u meer informatie over deze ziekte, in gesprek komen met professionals en/of contact hebben met lotgenoten?

U bent van harte welkom om naar het Alzheimer Café Schiedam te komen! De Frankelgroep organiseert elke tweede dinsdag van de maand een Alzheimer Café in Frankeland om 19.30 uur (inloop: 19.00 uur). De eerstvolgende Alzheimer Cafés vinden plaats op 8 maart en 12 april.

Bezoek voor het definitieve programma en tijden: www.frankelgroep.nl/alzheimer-cafe

Parkinson Café

Heeft u Parkinson of zorgt u voor een naaste met Parkinson? Wilt u graag meer informatie over deze ziekte, in gesprek komen met professionals en/of in contact komen met lotgenoten?

U bent van harte welkom om naar het Parkinson Café te komen! De Frankelgroep organiseert één keer per twee maanden een Parkinson Café in Frankeland, op de derde dinsdag van de maand, altijd om 19.30 uur (inloop: 19.00 uur). Toegang is gratis, aanmelden is niet nodig. Het eerstvolgende Parkinson Café vindt plaats op 15 maart.

Bezoek voor het definitieve programma en tijden: www.frankelgroep.nl/parkinson-cafe

Leuk en leerzaam tegelijk: de beleidsdagen

Door Annelies van Breukelen, redacteur

Toen ik vroeger op vakantie ging, zocht ik altijd een camping op waar veel vertier was voor onze dochter. Want als dochter het naar haar zin had, hadden wij het ook naar ons zin.

Ik moet hier aan denken als ik Linda Nijgh, manager Leer- en Ontwikkelcentrum, interview over de beleidsdagen in de Frankelandgroep. Tijdens deze beleidsdagen gaat het bestuur en de directie van de Frankelandgroep met alle medewerkers in gesprek over de voornemens en het meerjaren beleidsplan. Ook krijgen de medewerkers een workshop of een training. En dit allemaal onder het genot van iets lekkers bij de koffie en een uitgebreide lunch in de prachtige villa in Rockanje.

Zo'n beleidsdag is een serieuze dag, maar ook een dag waarbij de medewerkers van de Frankeland-

groep zich in de watten gelegd voelen. En dat is nu precies een van de uitgangspunten van de Frankelandgroep: als de medewerkers het naar hun zin hebben slaat dit automatisch over op de cliënten/bewoners.

Maar dat is natuurlijk aan u, als bewoner of cliënt, om te beoordelen. Als er een beleidsdag is heeft u dat vast niet gemerkt. Beleidsdagen zijn namelijk altijd afdeling-gebonden. Want zo'n leerzaam en gezellig dagje in Rockanje is ook goed voor de teamsfeer en de teambuilding. Maar de cliënten mogen hier natuurlijk geen last van hebben.

Dus de ene helft van het team blijft achter terwijl de andere helft van het team naar Rockanje vertrekt. En daarna wisselen ze het om. Zo komt iedereen aan de beurt en blijft het werk gewoon doorgaan.

Helaas heeft corona roet in het eten gegooid en hebben we in 2021 de beleidsdagen in aangepaste vorm aangeboden. Maar Linda gaf aan dat in 2022 het gewoon weer in zijn vertrouwde vorm staat gepland. En dat is een hele organisatie. Op een groot vel laat Linda zien hoe de strakke planning eruit ziet. Welke afdeling gaat wanneer? Wie komt langs om te praten vanuit bestuur en directie? Welke trainer verzorgt het middagprogramma? Enzovoorts, enzovoorts.

Het middagprogramma heeft door inzet van de trainers van L&O een leerzaam karakter gekregen. Want goed voor hun medewerkers zorgen doet Frankeland niet alleen met een lekker gebakje, maar dit doen ze ook door de medewerkers iets te leren waarmee ze verder kunnen in hun werk. L&O werkt nu met een jaarlijks thema. Het thema dat in 2020 centraal stond op de beleidsdagen was "Goed in gesprek". Linda legt mij uit wat zij verstaat onder GOED in gesprek, namelijk: Gewoon-Open-Eerlijk-Deskundig in

gesprek gaan met cliënten, bewoners, collega's, vrijwilligers en mantelzorgers. De medewerkers van de Frankelandgroep leren zo keuzes te maken in benadering, techniek en methodiek, voorafgaand aan een gesprek. Door dit met elkaar uit te proberen en hierin te oefenen krijgen de medewerkers inzicht in de eigen kwaliteiten en ontwikkelpunten ten aanzien van het voeren van een goed gesprek. Omdat veel teams dit thema hebben moeten missen wordt het in 2022 opnieuw aangeboden.

L&O wil dat een training echt aansluit bij de wensen van het team. Dus voor de teams die al de training "GOED in gesprek" hebben gehad biedt L&O een keuzemenu aan waarin ze iets kunnen kiezen wat voor hun afdeling van belang kan zijn zoals: "Ons team sterken", "Innovatie in de organisatie" of "Blijf in gesprek".

Als het goed is merkt u het dus niet als de medewerkers naar een beleidsdag gaan, maar merkt u vast wel dat ze met veel plezier, informatie en nieuwe kennis en vaardigheden terugkomen waardoor u nog prettiger wordt verzorgd. Kortom; de beleidsdagen zijn er voor de medewerkers om u nog betere zorg te kunnen bieden.

Ook dit jaar werd het Jacobs Gasthuis mooi versierd, onder andere door deze toppers. Met veel plezier tuigden zij de kerstboom samen op!

Chauffeur Ernst, die onder andere rijdt voor de dagbesteding, was tijdens zijn ritten in de dagen voor kerst geheel in kerstsfeer!

Jacobs Gasthuis in kerstsfeer

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Hoe breng je de tafel in kerstsfeer? Laat dat maar aan Carla over! Naast de al erg mooie placemats van Frankeland, bracht Carla kaarsen mee én takjes groen uit eigen tuin. Dat gaf net even dat speciale effect!

Een middag met een lach en een traan, met als onderwerp: de geschiedenis van kerstliederen. Gertrude Egbers, bewoner in Jacobs Gasthuis, nodigde andere bewoners uit voor een korte reis door de tijd – van de Dom van Aken waar een van de oudste kerstliederen gevonden werd, tot de vrolijkheid van de carol, die zelfs tot dansen uitnodigt. “Ik heb er gewoon geen woorden voor, zo mooi vond ik het,” was een van de reacties van de bewoners.

Yoga ... een wondermiddel?

Door Carien Kemink, redacteur Elly Kramer, activiteitenbegeleider

Naarmate we ouder worden, neemt de soepelheid in bewegen af. We willen nog wel graag, maar iets in ons lijf protesteert bij te fanatieke sportbewegingen. Dat gaat niet van de ene dag op de andere, maar sluipt er heel langzaam in. Het is heel knap wanneer je van jezelf weet waar je grenzen liggen, maar je er diep van binnen bij neerleggen is een ander verhaal.

Yoga is een vorm van bewegen waar geen maximum leeftijd voor is. Yoga kan altijd en overal en is voor iedereen haalbaar omdat je yoga binnen je eigen mogelijkheden en grenzen beoefent. Bij yoga leer je bewust bewegen en ademen, en voelen wat gespannen en ontspannen is. Als gevolg van de beoefening van yoga kan je bloeddruk verlagen, je spijsvertering en slaapritme verbeteren, er kan meer

zuurstof in het bloed komen ... Kortom, veel voordelen, je wordt er gelukkiger van.

In Vaartland worden al jaren mindfulness-lessen gegeven door Elly Kramer, maar voor yoga moesten ze ergens anders terecht. En daar bleek wel vraag naar.

Een keer per maand ging dus een groepje bewoners samen met Elly naar Theater aan de Schie voor 'Stilte aan de Schie': een stoelyogales, gegeven door Romanie Graumans van Yogastudio Yoia. 'Ging', want ook deze keer gooide corona roet in het eten. Heel jammer want het was altijd een supergezellig uitje, met live muziek: pianospel van Jean-Baptist Milon of klankschalen van Femke van het Hof. Logisch dat de mensen dit uitstapje misten.

Yogastudio Yoia ging op zoek naar een alternatief: en dat werd gevonden in de vorm van Online Yoga Break zoomlessen. Zoomlessen zijn lessen, die via internet gewoon thuis te volgen zijn, dus zonder besmettingsgevaar.

In december sloten 158 deelnemers het speciale gratis abonnement af en deden er dagelijks tussen de 15 en 25 ervaren en onervaren yogi's mee met de les: waaronder zes tot acht bewoners uit Vaartland, onder begeleiding van Elly. Het grappige was dat men ervan uitging dat het alleen stoelyoga betrof, maar bij veel oefeningen moest je ook staan. Dat lukte onze bewoners zonder problemen. Zelfs de oudste deelnemster die over de 100 jaar is, deed hieraan fanatiek mee.

'De Breaks' waren, mede dankzij een speciale corona-subsidie van de gemeente Schiedam, gratis toegankelijk voor iedereen en overal. Er was geen yoga-ervaring nodig. Je had geen speciale attributen nodig en je deed mee in je gewone kleding.

Alle oefeningen waren eenvoudig en gericht op losmaken, ontspannen, adem en bewustzijn. De lessen werden afwisselend gegeven door yoga-docenten van Yoia Yogastudio en studenten van Samsara Yoga docentenopleiding. Een prachtig initiatief, tot stand gekomen in samenwerking met de Gemeente Schiedam.

Het was zo'n groot succes, dat de lessen die eigenlijk tot kerst 2021 zouden worden gegeven, verlengd werden tot eind januari.

Zo zie je maar: corona is geen reden om te zeggen: "We mogen nu niets!" Er is altijd wel ergens een oplossing of alternatief te vinden. Vaartland heeft weer een aantal mensen blij kunnen maken. De yogaclub zal ongetwijfeld groeien.

En niks ervan dat yoga 'zweverig' is hè. Gewoon met de beentjes op de grond.

Namasté.

“Wat heerlijk dat ik buiten ben!”

Interview met Kees de Bruijn, fietsvrijwilliger Schiewaegh

Door Rob Besseling, redacteur

Na een carrière van achttien jaar ging Kees de Bruijn (1950) in 2015 met pensioen. Het bleek een grote overgang, want als postbode was hij de hele dag aan het bewegen en aan het regelen geweest, en toen was er opeens niets meer.

Goede conditie

“Ik was fit, had een goede conditie. Ik had heel veel gefietst en gelopen en opeens had ik niets meer te doen. Dat vertelde ik mijn goede vriendin Sjaan toen ik haar tegenkwam bij het Servicepunt Vrijwilligerswerk aan de Hoogstraat. Zij wist dat er door de Frankelandgroep een vacature was gepubliceerd: fietsvrijwilliger.”

Vertrouwen

Kees begon op 13 december 2016 aan zijn nieuwe baan. “De bewoner, die zich voor de rit had opgegeven, zit tijdens de fietstocht in zijn of haar rolstoel voor mij. Dat betekent dat je vertrouwen in elkaar moet hebben. Daarom kijk ik bij de kennismaking mijn gast ook altijd aan. Dit is een heel belangrijk aspect want ik kan op het gezicht van de ander lezen hoe het met hem of haar is. En als het koud is probeer ik de kleding te herschikken. Ook is het goed om de gast te vertellen waar deze is en wat er om hem of haar heen gebeurt.”

Luisteren

Ook al oefent hij zijn vak al lang niet meer uit, Kees maakt dankbaar gebruik van de jarenlange ervaring die hij als postbode opdeed. “Ik had altijd veel

contact met de klanten waar ik post bracht. Want iedereen heeft een verhaal dat hij wil vertellen. Zo heb ik heel veel ervaring opgedaan met luisteren. En dat kan ik weer gebruiken bij het fietsen want de gast die voor mij zit wil meestal iets over zijn of haar leven vertellen omdat de fietstocht herinneringen wakker maakt.”

Tranen

Soms zet Kees de rolstoelfiets zelfs even aan de kant om goed naar zijn gast te kunnen luisteren. “Ik kan altijd goed zien wat het met mijn gasten doet. En vaak komt de Tweede Wereldoorlog naar boven, of het Schiedam van voor de oorlog, en andere verhalen van vroeger. Soms vloeien er dan tranen. Dan raak ik mijn gast voorzichtig aan. Het zijn allemaal herinneringen die ik meeneem, maar waar ik niet over praat.”

Vragen

“Ik vertel nooit over mijzelf, het is de fietstocht van en voor de bewoner die mij daar om heeft gevraagd. En dat vind ik prima. En als de ander onderweg vragen heeft dan beantwoord ik die natuurlijk.” Kees neemt geen voeding of dranken mee voor onderweg. “Ik ben geen zorgmedewerker, vandaar. Wel een flesje water als het bijvoorbeeld erg warm

is. En ik heb bij koud weer een extra muts, sjaal en een paar handschoenen bij me voor het geval ik merk dat de gast het koud heeft. Ook heb ik een pakje papieren zakdoekjes bij me.”

Toestemming

Een fiets kan een lekke band krijgen. Als dat gebeurt, hoe moet dat dan, Kees?

“Dan moet de passagier met een busje worden opgehaald. Ik fiets dan met de lekke band naar Schiewaegh. Want de fiets past niet in de bus. Het gebeurt hoogst zelden. Overigens moeten sommige bewoners die willen gaan fietsen toestemming hebben van hun eerste contactpersoon, omdat ze Schiewaegh dan verlaten. Dit is meestal een mantelzorger of ander familielid. En ik ben wel eens met een bewoner weggeweest die waarschijnlijk

een ziekte had, waardoor deze gast onderweg veel vloekte en tekeer ging. Op een gegeven moment heb ik toen besloten om niet verder te gaan en ben ik teruggekeerd naar Schiewaegh.”

Een dag uit het leven van ...

“Als ik met iemand wil gaan fietsen dan meld ik mij bij de receptie van Schiewaegh. De receptiemedewerker belt vervolgens naar de zorgafdelingen of er een bewoner is die met de rolstoelfiets mee wil. Dinsdagmiddag om half twee is daarvoor altijd het vaste moment. Ik registreer voor mijzelf met wie ik ben gaan fietsen. Ik vraag iemand die langsloopt een foto te maken van mijn gast en mij, als de gast daar geen bezwaar tegen heeft. Mijn gast krijgt ook een afdruk met een klein briefje met toelichting. Het is mijn cadeautje aan die bewoner. Ik breng mijn gast

na afloop altijd zelf naar boven, naar de huiskamer en soms word ik meegevraagd naar zijn of haar kamer. Daar staat soms mijn foto, ingelijst. En daar zijn ze trots op.”

Doe maar even uw ogen dicht

Het fietsen met een bewoner brengt Kees soms in situaties waarvoor geen handleiding is geschreven en dan moet hij improviseren.

“Iemand was eens bang voor water. Toen deze fietsgast acht jaar was, is er een buurjongetje van haar verdronken. Zij wilde niet langs de havens fietsen. En ook niet over een brug. Op een gegeven moment ging dat echter niet anders. Dus toen zei ik tegen haar: ‘Doe maar even uw ogen dicht.’ En zo ben ik manoeuvrerend terug naar Schiewaegh gereden.”

“Zij was toen negentig jaar. De bewoners die ik meeneem voor een tochtje zitten meestal helemaal in de beleving van hun herinneringen, bijvoorbeeld op de plek waar ze zelf of de ouders ooit hebben gewoond. Het roept veel op en het terugkeren geeft de meeste bewoners veel voldoening.”

“Kortom; de beleving, daar gaat het om. Ooit riep een bewoonster toen ik met haar wegfietste van blijdschap uit: ‘Wat heerlijk dat ik buiten ben!’”

Gevoerd, geaaid en geknuffeld

Door Sandra Verbrugge, activiteitenbegeleider

Onlangs kwam Stichting Hug4Joy met verschillende dieren op bezoek in de huiskamer van afdeling 4 in Frankeland. De bewoners genoten hier erg van, dat is ook wel te zien aan deze foto's.

Dieren en ouderen

Voor ouderen kan contact met dieren activerend of therapeutisch werken. Dieren maken sociaal contact en kunnen het gebrek aan contact met andere mensen compenseren. Daarnaast kunnen ze onrust bij mensen wegnemen, beweging stimuleren (aaien, wandelen met de hond) en een dankbaar gespreksonderwerp zijn.

Om even bij stil te staan ...

Door Mariëtte Brekelmans, geestelijk verzorger

De mens fluisterde:
'God, zeg toch iets'
En een leeuwerik zong.
Maar de mens hoorde die niet.

Daarop riep de mens:
'God, spreek tot mij.'
En de donder rolde door de lucht.
Maar de mens luisterde niet.

Hij keek rond en zei:
'God, laat U zien.'
En een ster straalde
Maar de mens had er geen oog voor.

De mens vroeg toen:
'God, toon me een wonder.'
En leven werd geboren.
Maar de mens nam er geen nota van.

Hij riep in wanhoop uit:
'God, raak me aan.'
En God kwam naar beneden.
Maar de mens schudde de vlinder van zich af en stapte verder.

Opnieuw bad de mens:
'God laat U kennen. Ik heb U nodig.'
Een e-mail kwam met goed nieuws en veel bemoediging.
Maar de mens duwde op de toets 'delete'
en ging verder met roepen en smeken...

Staan we zelf nog wel open voor het goede nieuws?
Voor een 'goedemorgen' bij de lift, voor een hand die me aangereikt wordt en die ik mag vastpakken, voor een glimlach en de vraag: 'hoe gaat het nu met jou?'.
Op de dag zijn er zoveel mooie momenten en zoveel goede berichten. En al te vaak zie ik het niet, ren ik maar verder want oh, wat heb ik het druk.

En als je achteraf terugkijkt vraag je je af: maar wáár had ik het dan zo druk mee?

Ont-haasten, ont-moeten, ont-dekken. Allemaal woorden waar het woordje 'ont' voor staat. 'Ont', is een ontkenning. Als je ont-haast, hoef je je niet te haasten. Dan mag je rustig aan je dingen doen want er is geen haast bij. Als je ont-moet, dan moet je niet meer. Hierdoor is er plek om elkaar te ontmoeten, elkaar even te zien en met elkaar te kunnen praten. 'Ont' is vaak ook het begin van een handeling. Om niet meer te moeten, is het beter om actief even stil te staan voor die ontmoeting. En dan is het mogelijk dat je ontdekt, ik heb 'goed nieuws' gehad, ik heb gehoord wat iemand tegen me zei, ik heb iemand gezien.

Ik hoop u de komende tijd te mogen ontmoeten.

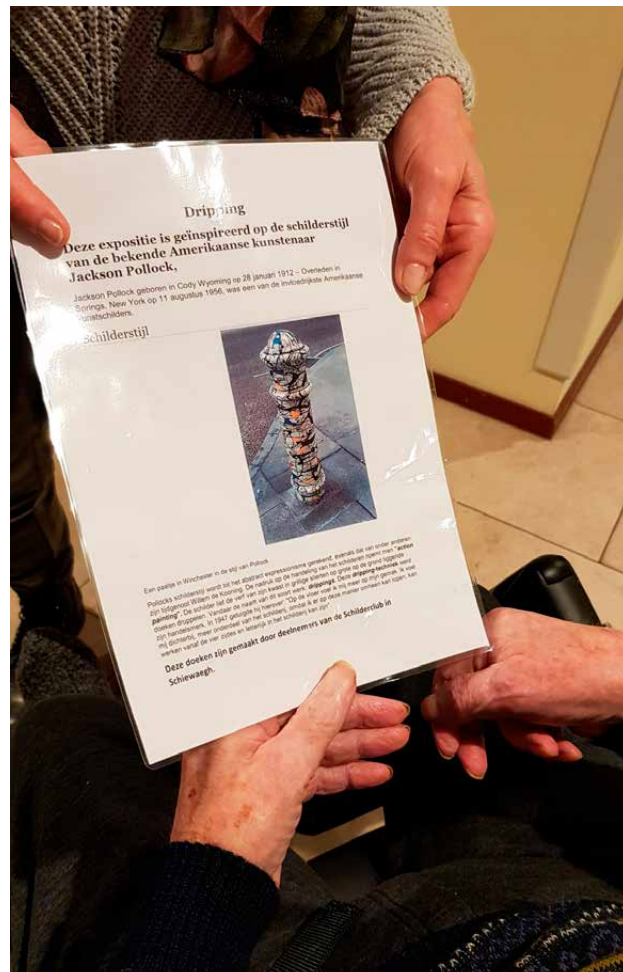

Smijten, spuiten en druppelen met verf

Interview met Corrie Leroy, activiteitenbegeleider

Door Rob Besseling, redacteur

De schilderclub in Schiewaegh haalt regelmatig het Frankelandgroep Nieuws met haar creatieve activiteiten. Dat komt mede doordat Corrie regelmatig een nieuwe techniek aan de leden voorlegt om die eens uit te proberen. Gewoon, een nieuwe uitdaging ...

Nu was 'action painting' aan de beurt: 'een vorm van abstracte kunst waarbij de schilder geconfronteerd wordt met een meestal groot doek als de voornaamste werkelijkheid, dat hij te lijf gaat. De kunstenaar probeert de actie, de geste van het maken, op het doek over te brengen. Het kunstwerk is een herinnering aan de handeling, de actie (bijvoorbeeld het ritmisch druppen van verf "over all" op een groot doek). Action painting is daarom spontane schilderkunst, waarin de bewegingen van de kunstschilder duidelijk te herkennen zijn. Niet wat er afgebeeld wordt is van belang maar het in het werk zijn van de kunstenaar door de spontane handeling van het maken.'

Dat belooft wat, als we Wikipedia mogen geloven. Corrie vertelt.

Druppelen

"We hebben aan de leden van de club uitgelegd wat action painting precies inhoudt en hoe het meestal wordt toegepast. Vaak laat de schilderende bewoner verf uit de hoogte op een doek druppelen of men laat de verf als slierten vallen, bijvoor-

beeld door een pipetje met verf uit te drukken. De verf kan ook op het doek worden gespoten of gesmeten. En er zijn nog meer technieken om te gebruiken, allemaal afhankelijk van wat onze artiesten zonder veel moeite kunnen. Zo ontstaat op het doek regelmatig een uitermate complex netwerk van kleurige lijnen. Hoogte, breedte en diepte zijn niet meer aanwezig in het kunstwerk. Jackson Pollock is de belangrijkste beroemde schilder van deze techniek."

Is abstracte kunst in de Schilderclub populair?

"Bij deze techniek is het resultaat niet belangrijk. Het gaat voor onze bewoners om de beleving van het schilderen. Tijdens de activiteit krijgen de artiesten herinneringen die ze elkaar vertellen en zo ontstaan hele mooie gesprekken over hun levenservaring, hobby's, liefhebberijen of wensen. Daarbij lachen ze veel en hebben ze heel veel plezier want ze nemen het verhaal van het werkje mee naar hun woonplek waar ze er met medebewoners verder over kunnen kletsen."

Expositie dripping en deelname

"De kunstwerken zijn voor iedereen in de Expositie Dripping te zien in de hal waar de kapsalon is gesitueerd. Mogelijk gaan ze naar de grote hal, bij de receptie van Schiewaegh," zegt Corrie. "De workshop is vooral bedoeld voor bewoners van de afdelingen psychogeriatric en somatiek. Als er genoeg plek is in de workshop kan iemand zich opgeven."

Vol verwachting klopt ons hart ...

Door Kristy de Gier, activiteitenbegeleider

Op zondagmiddag 5 december was het eindelijk zover: bijna alle bewoners van het Jacobs Gasthuis zaten al klaar met een heerlijke kop chocomel. En ja hoor ...

In een wat andere opzet dan voorgaande jaren kwam hij ons dan toch bezoeken. Hij was ons niet vergeten!

De Pieten waren er deze keer helaas niet bij, zij waren elders in het land aan het werk gezet door de Sint (het zijn tenslotte drukke tijden).

Als verrassing had Sint nu zijn nieuwe Sinterkerst-vriendinnetje Pip meegenomen. Even wennen, maar zij viel gelukkig wel in de smaak. Sint nam de tijd voor een praatje met de bewoners, hij wist wel héél veel ...

We hebben gezongen en gelachen en iedere bewoner kreeg een presentje mee naar huis. Met veel dank aan onze vrijwilligers die zeker hebben bijgedragen aan deze gezellige Sinterklaasmiddag!

Visiteclub Harg-Spaland

Door Corry de Zwijger, vrijwilliger

Gelukkig mochten wij begin juni, na de ergste lockdown vanwege corona, weer starten met de visiteclub voor de wijkbewoners op maandag. Wat houdt dat nou in, zo'n visiteclub? En wat gebeurt daar nu precies? Als vaste (vrijwillige) begeleider van de maandagse visiteclub op Harg-Spaland vertel ik u er graag meer over.

De bedoeling van de visiteclub is om oudere bewoners uit de wijk, die veel alleen zijn en vaak ook minder mobiel, een gezellige dag te bezorgen. Wel moeten de bezoekers in staat zijn zelfstandig naar de activiteitenruimte in de Suite (de flat tegenover Harg-Spaland) te komen. De activiteitenruimte waar we bij elkaar komen is een appartement op de begane grond dat tot onze beschikking staat. Alle voorzieningen zijn hier aanwezig om er een gezellige dag van te maken.

Onder leiding van een vrijwilliger zijn we van 10.00 tot ongeveer 15.00 uur gezellig samen bezig. We beginnen uiteraard met een lekker vers kopje koffie met een koekje. Al koffiedrinkend maken we dan een praatje, zodat we elkaar wat beter leren kennen. We kletsen dan over allerlei onderwerpen, zoals nieuws uit de krant, tv-programma's, familie en andere zaken die van belang kunnen zijn.

Verder werken we samen aan onze conditie, door beweeg oefeningen te doen vanuit de stoel en vanzelfsprekend voor zover de deelnemers dat kunnen. Er wordt niets geforceerd.

Zo rond 11.30 uur maken we ons klaar om naar Harg-Spaland aan de overkant te gaan, om daar samen te eten in de Brasserie. Dat kan een warme maaltijd zijn, maar het kan ook een lekker broodje worden. Het is maar net waar een ieder zin in heeft. Er is in de Brasserie voor elk wat wils!

Na de lunch gaan we weer terug naar de Suite, waar we gezamenlijk beslissen wat we verder gaan doen. Dat kan iets creatiefs zijn, of bijvoorbeeld een spelletje. Sjoelen en Triominos zijn populair, maar ook andere spellen komen op tafel. Afhankelijk van waar de belangstelling naar uitgaat. Niets hoeft, alles mag.

Tot slot drinken we nog gezellig een kopje thee met weer een koekje en daarna gaan we weer naar huis.

Lijkt de visiteclub u ook wel wat, voor uzelf of wellicht een naaste, er is nog plek!

U kunt hierover contact opnemen met activiteitenbegeleider Sylvana van Maren (visiteclubs in Harg-Spaland),

☎ 010 - 247 55 55

✉ s.vanmaren@frankelandgroep.nl

Voor de visiteclubs in Frankeland en Jacobs Gasthuis kunt u contact opnemen met Annouk Nagelhout.

☎ 010 - 426 49 25

✉ a.nagelhout@frankelandgroep.nl

De takkenwijven van Frankeland

Door Annelies van Breukelen, redacteur

Het valt u misschien nooit op, maar Frankeland heeft in en om het gebouw veel groen. Denk maar aan de grote binnentuin en de buitentuin bij de woningen van de Liduinahof, de plantenbakken bij de ingang, de vijver met het groen aan de voorkant, het groen rondom de parkeerplaats, de tuin aan de kant van de haven, de tuin naast afdeling LPO en de nieuwe dementievriendelijke tuin naast het winkeltje. En valt het u dan ook op dat dat mooie groen er zo goed bij staat?

Natuurlijk heeft Frankeland fijne contacten met een hoveniersbedrijf dat regelmatig de boel bijhoudt. En ook de medewerkers van de facilitaire dienst kunnen de handen uit de mouwen steken. Maar toch zag een oplettende vrijwilliger van Frankeland dat er meer handen nodig zijn om alles op orde te krijgen. En met deze vrijwilliger Jeanne en haar collega Conny ga ik in gesprek over hoe het allemaal zo gekomen is.

Jeanne en Conny zijn al langere tijd als vrijwilliger verbonden aan Frankeland. Jeanne als lid van de voorleesbrigade en Conny werkte op de huiskamer van afdeling 1. Corona zorgde er voor dat hun vrijwilligersfunctie in het geding kwam. Maar Jeanne ging niet bij de pakken neer zitten en regelde een nieuwe vrijwilligersfunctie. Zij had al een tijdje in de gaten dat sommige tuintjes van bewoners in de Liduinahof er wat rommelig bij lagen. De bewoners waren soms te stram om het zelf te doen en de kinderen hadden ook niet altijd tijd om langs te komen voor een snoeibeurt.

In samenspraak met het hoofd facilitaire dienst kreeg Jeanne de ruimte om haar taak naar eigen inzicht in te vullen en dat startte met het bijwerken en bijhouden van de aanleunwoningtuintjes.

Jeanne is geboren en getogen op de Veluwe, midden tussen het groen waar ze veel heeft geleerd over hoe de planten groeien en bloeien maar ook hoe ze bijgehouden moeten worden. Toen ze verhuisde naar Rotterdam-Kralingen had ze het geluk dat aan het einde van haar straat een hoveniersopleiding zat. Precies de opleiding die bij haar paste. Al heeft ze deze school niet afgemaakt, ze heeft er veel geleerd en dat draagt ze als hobby nog steeds met zich mee. Ze tuinierde vroeger op de camping, ze tuiniert op haar balkon, maar er kon nog wel een tuiniersklusje bij en dat doet ze met alle plezier bij Frankeland.

Het plezier komt van alle kanten. Jeanne kan zich helemaal uitleven in dat waar ze goed in is, de

bewoners zijn blij als het tuintje er weer netjes bij ligt en het hoofd facilitaire dienst zorgt ervoor dat materialen kunnen worden aangeschaft als die nodig zijn. De nieuwste aanschaf is een telescoop-takkenschaar waarmee je takken van drie meter hoog uit een boom kan knippen. Want Jeanne geeft aan dat ze op haar leeftijd niet meer op een trap gaat staan. Jeanne is 70 jaar. Maar dat is haar niet aan te zien. Het tuinieren is fysiek best zwaar werk. Bukken, rekken, strekken, sjouwen. Voor Jeanne is dat allemaal geen probleem.

Uiteindelijk zag Jeanne dat er meer beplanting bij Frankeland haar aandacht kon gebruiken. Ze is nu elke dinsdag- en donderdagmiddag ergens in het groen van Frankeland te vinden en daar kon ze nog wel wat hulp bij gebruiken. Sinds een klein jaartje komt Conny haar nu iedere dinsdag ondersteunen. Conny (61 jaar) heeft zelf een volkstuin, dus zij weet ook goed wat tuinieren inhoudt. Maar Conny is ook blij met de tips die ze van Jeanne krijgt, want die kan ze ook goed toepassen in haar eigen volkstuin.

Want, weet u ...

1. ... waarom je het tuingereedschap iedere keer goed moet schoonmaken alvorens het wordt weggeborgen?
2. ... wat het nut is van koffiedik op de aarde?
3. ... waarom je niet te lang op één plek moet tuinieren?
4. ... hoe je een zieke sering weer gezond krijgt?

Conny geniet ook heel erg van deze vrijwilligersklus. Ze geniet van het buiten zijn en wat ze hiermee kan betekenen voor de bewoners. Zo kreeg ze van een bewoner een heerlijk stuk chocolade omdat ze zo blij was dat de vijver er weer netjes bij lag. En van een andere bewoner kreeg ze een compliment toen ze de hoge hortensia had gesnoeid, want die had haar uitzicht helemaal weggenomen.

Het was een heel erg leuk gesprek met Jeanne en Conny maar voordat ik mijn blocnote mocht sluiten wilden zij nog wel graag even aandacht voor de volgende punten:

Ze zouden het heel leuk vinden om meer samen te doen mét de bewoners. Vele handen maken licht werk en tuinieren is nu eenmaal een leuke en nuttige bezigheid. En misschien hebben bewoners ook suggesties. Ze staan altijd open voor tips van de bewoners.

En ze hebben een verrassing voor het voorjaar: ze hebben op onverwachte plekken biologische

bloembollen gepoot. Dus kijk in het voorjaar maar eens goed rond. Wie weet staat er naast uw deur, hekje of muurtje opeens een hele mooie tulp.

En dan nog dit. Zoals u weet wordt er aan de Havenkant binnenkort gebouwd. Daar krijgt de tuin aan de Havenkant het hier en daar zwaar mee. En in die tuin staat een hele bijzondere boom: een Acacia. Een Acacia-boom is in Nederland een beschermde soort en mag dus niet zomaar omgehakt worden. De dames hebben toch even gecheckt of het bestuur van Frankeland hier wel van op de hoogte was. Ze hebben Jeanne en Conny de garantie gegeven dat de boom zal blijven staan waar hij staat. En wilt u zelf eens deze boom bewonderen, deze is makkelijk te vinden naast het beeld van de man met kind op zijn schouder.

En tenslotte wil ik nog even wat kwijt: als u de dames aantreft in de tuin mag u gerust roepen: "Ha, takkenwijf!" Want zo noemen ze zichzelf met trots en humor. En letterlijk klopt daar ook alles van.

Want weet u dat?

1. Wanneer u met een snoeischaar een tak afknijpt komen er plantensappen vrij. Wanneer het sap van de ene plant contact maakt met het sap van een andere plant kan dit een plant verzwakken en ziek maken.
2. Koffiedik op de aarde is goede voeding voor veel planten. Vooral de hortensia en de rodo-dendron. Deze planten hebben een zure bodem nodig. Maar koffiedik is ook een goede remedie om katten uit uw tuin te houden.
3. U heeft meer eer van uw werk als u een thema uitkiest om aan te werken in de tuin dan op één plek alles te doen. Want dan ziet dat ene plekje er misschien wel netjes uit maar is de rest nog een rommeltje. Dus kies er bijvoorbeeld voor om alleen alle bladeren weg te harken in heel de tuin. Of alleen om onkruid te wieden in heel de tuin. Of om alleen maar te snoeien. Zo lijkt elke taak ook meer af en heeft u meer voldoening van uw werk.

De meeste zieke planten komen vaak weer tot leven met wat extra voeding zoals koeienmest of ... koffiedik.

4. Wanneer een plant ziek is bent u snel geneigd om hem dan maar uit uw tuin te halen. Maar de meeste zieke planten komen vaak weer tot leven met wat extra voeding zoals koeienmest of ... koffiedik. Dus als u in het restaurant een kopje koffie drinkt zijn de planten daar ook blij mee. Want de takkenwijven strooien het drab met veel plezier over de aarde.

Schiewaegh

Wie De bewoners van Schiewaegh
Wanneer december 2021 tot maart 2022
Wat Dripping

Vaartland

Wie Carla Zevenbergen van der Meer
Wanneer 21 januari tot 18 maart
Wat Acrylverf en pouringkunst, maar ook gemengde technieken zoals met stof, papier en karton

Frankeland

Wie Ellen de Leede
Wanneer 2 maart tot 29 april
Wat Realistische schilderijen: acryl op linnen

Harg-Spaland

Wie Margot Postma
Wanneer 2 maart tot 29 april
Wat Collages gemaakt met de gelliplate (speciale platen om afdrucken mee te maken)

Jacobs Gasthuis

Wie Marleen van Noortwijk
Wanneer 2 maart tot 29 april
Wat Reflecties

Een stukje familie

Door Natasja Heij, manager zorg

Het is kwart over zes als de wekker gaat en het duurt even voordat ik me realiseer dat het vandaag 11 januari is. De dag waarop een auditor van het kwaliteitsinstituut Perspekt langskomt op locatie Schiewaegh.

Ik schiet snel mijn bed uit, doorloop mijn dagelijkse ochtendritueel en bekijk met een kop koffie in mijn hand nog even de file-informatie. Geen file vanuit Goeree Overflakkee (waar ik woon) naar Schiedam (waar ik werk), een hele opluchting want momenteel is er geen peil op te trekken of het druk zal worden of niet.

Met een glimlach op mijn gezicht stap ik de entree van Schiewaegh binnen en zie dat Bep me al met eenzelfde glimlach aankijkt. Vandaag komen ze

toch?! Ja Bep, vandaag is de dag. Onderweg naar mijn kantoor kom ik verschillende medewerkers tegen die vol vertrouwen roepen: dit gaat ons lukken hoor. En dat gevoel kan ik alleen maar beamen.

In de middag, wanneer de auditor in gesprek is met zoals ze dat met een mooi woord noemen 'auditees' – of beter gezegd; met onze medewerkers die vol passie, zelfvertrouwen en overtuiging vertellen over hun dagelijkse werkzaamheden, zit ik op het kantoor te wachten, samen met een mantelzorger die heeft aangeboden om haar verhaal te delen met de auditor over haar ervaringen binnen Schiewaegh. We kennen elkaar niet maar raken in gesprek waarbij ik onder de indruk raak van haar verhaal.

Natasja Heij is sinds 1 januari 2022 manager zorg op locatie Schiewaegh. Het aankomend jaar zal Natasja onze lezers meenemen in haar ontmoetingen, verbazingen, gebeurtenissen, uitdagingen en verhalen.

“Schiewaegh voelt voor mij als een stukje familie, ik kan hier mezelf zijn en naast dat er zorg, tijd en aandacht is voor mijn familielid, is diezelfde tijd en aandacht er ook voor mij,” zegt zij.

Hoe trots kun je dan zijn als nieuwe manager zorg? Ik kan u vertellen; heel trots!
Om mijn verhaal rondom de auditdag af te maken: de auditor liet ons aan het einde van de middag weten dat we het PREZO gouden keurmerk mogen behouden! Haar woorden waren letterlijk: “Jullie hebben het goed voor elkaar!”

Over het PREZO gouden keurmerk

In november 2019 mochten wij voor al onze locaties en Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep een PREZO gouden keurmerk in ontvangst nemen, in oktober 2020 gevolgd door een succesvolle tussentijdse audit. In januari 2022 was het voor alle locaties en onze thuiszorg tijd voor de einaudits.

Met resultaat, mogen we wel zeggen! In alle gevallen behoud van goud, dus in totaal opnieuw zeven gouden lichtpuntjes voor onze locaties Frankeland, Harg-Spaland, Jacobs Gasthuis, Schiewaegh en Vaartland én voor Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep (zowel voor wijkverpleging als voor huishoudelijke hulp). De PREZO gouden keurmerken worden verleend door Perspekt. Perspekt is een kwaliteitsinstituut in de zorg.

Roze Salon

Is het voor u soms een drempel om openlijk over uw seksuele geaardheid of genderidentiteit te praten? Of komt u graag op een ontspannen manier in contact met bijvoorbeeld lesbische, homoseksuele, biseksuele, transgender en/of interseksuele ouderen (LHBTI-ouderen)? Dan bent u van harte welkom bij de Roze Salon!
De Roze Salon vindt plaats op iedere laatste dinsdag van de maand van 14.30 tot 16.30 uur in de Wintertuin in Frankeland.

De eerstvolgende bijeenkomsten zijn op 22 februari en op 29 maart. Bij binnenkomst kunt u zich melden bij de receptie en wordt u opgevangen door een van onze medewerkers.

De toegang tot de Roze Salon is vrij en vooraf aanmelden is niet nodig. Bezoekers ontvangen gratis koffie, thee en een versnapering. Eventuele extra consumpties zijn voor eigen rekening.

De ontvangst op het stadhuis: mensen staan zelfs op het dak om de aankomst te kunnen aanschouwen.

Stadsarchief Vlaardingen

Bezoek aan Vlaardingen bijna honderd jaar geleden Zeventien keer bloemen voor Koningin Wilhelmina

Door Hjalmar Teunissen, medewerker erfgoed, stadsarchief Vlaardingen

Om half elf stapt Koningin Wilhelmina uit op station Vlaardingen Oost, het is vrijdag 19 september 1924. Burgemeester Pier Pruis begroet de koningin en begeleidt haar naar het wachtende rijtuig. De hele stad staat op zijn kop, vooraf heeft de politiecommissaris de Vlaardingers nadrukkelijk gewaarschuwd zich 'ordelijk' te gedragen. En dat

houdt in: niet in bomen of lantaarnpalen klimmen, vooral de stoet niet volgen en in alles stipt de aanwijzingen van de politie opvolgen.

In de weken voor het bezoek zijn in Vlaardingen her en der versierde poorten opgericht. De waarnemend directeur Gemeentewerken heeft hiervoor wel

gewaarschuwd dat de afmetingen van de poorten ter goedkeuring aan hem moeten worden voorgelegd. Verder moeten de stenen die voor de bouw van de poorten uit de straat zijn gehaald na afbraak van de poort direct worden herplaatst. Zijn er dan onverhoopt stenen kwijt? Dan volgt onherroepelijk de rekening.

De kosten voor het versieren van een straat, inclusief poort, zijn overigens tamelijk hoog. Zo moeten de bewoners van de Arnold Hoogvlietstraat een bedrag bij elkaar zien te krijgen van bijna 500 gulden, tegenwoordig is dat zo'n 3.500 euro! Maar dankzij donaties van de straat lukt het om die som bijeen te krijgen, al moet er nog een tweede rondje worden gelopen omdat de kosten eerst te laag zijn ingeschat.

Bij aankomst in Vlaardingen krijgt Wilhelmina een boeket aangeboden van de echtgenote van burgemeester Pruis. Het zal niet de eerste bos bloemen zijn die de koningin zal ontvangen: in totaal krijgt ze zeventien keer een bloemenhulde! Het Stadsarchief Vlaardingen heeft hier verscheidene foto's van. In één geval was het een mysterie wie de

Bloemenhulde aan Wilhelmina op de Kortedijk.

bloemen aan Koningin Wilhelmina overhandigde: de foto is wat vaag en ook is het lastig om de achtergrond thuis te brengen.

Wie is dat meisje met die mooie strik? En het lijkt wel alsof er nog een meisje naast haar staat met een vlag. Onlangs hebben we dat raadsel kunnen oplossen dankzij een andere foto van dat bezoek.

De versierde Arnold Hoogvlietstraat in 1924.

Bewoners van de Kortedijk kort voor de aankomst van Wilhelmina.

Als je die foto zonder voorkennis bekijkt denk je in eerste instantie dat er wat vreselijks moet zijn gebeurd. De meeste mannen en vrouwen zijn in het zwart gekleed en een lachje kan er niet vanaf: de blikken zijn doodernstig. Zou het soms een begrafenis zijn geweest?

En we hebben de naam van nóg een bloemenmeisje, Corrie Wagenaar Hummelinck. Ze is de 14-jarige dochter van Marius Gerrit Wagenaar Hummelinck, directeur van de Hollandia-fabrieken en ook zij is uitverkoren. Haar vader, een gezien persoon in Vlaardingen, schrijft later een verslag van het

Maar dan zie je de twee in het wit geklede meisjes: een houdt een bos bloemen vast en de ander een vlag. De achterzijde van de foto biedt uitkomst: "Clasien gaf toen bloemen aan Kon. Wilhelmina in 1924 op de Kortedijk".

Terug naar de foto van de bloemenhulde. Het is inderdaad het meisje én nu is ook de rol duidelijk van het tweede meisje: ze zwaait met de Nederlandse vlag naar de koningin.

Maar we hebben toch nog even door gezocht. In de Nieuwe Vlaardingsche Courant van 20 september 1924 volgt de bevestiging: "Verder werden er nog bloemen aangeboden op den Kortedijk door Clasina Poot en Wilhelmina van der Windt." Het klopt! En daarmee weten we ook meteen de naam van het meisje met de vlag.

M.G. Wagenaar Hummelinck spreekt Koningin Wilhelmina toe, dochter Corrie overhandigt straks de bloemen.

bezoek: "Om kwart voor één rolde H.M.'s rijtuig voor het hoofdkantoor en stopte juist vóór den hoofdingang, waar M.G.H. (Marius Gerrit Hummelinck, red.) naast zijn dochter Corrie, met een bouquet orchideeën, klaar stond Hare Majesteit toe te spreken."

Hij vertelt Wilhelmina over het bezoek van de koningin aan een andere Hollandiafabriek, in 1905 in Bolsward, en dat zijn dochter haar graag hulde wil brengen met een bos bloemen. "H.M. dankte daarna met een handdruk Corrie Hummelinck voor de mooie bloemen en mij voor de vriendelijke woorden. H.M. merkte op, dat Zij aan 't bezoek te Bolsward nog de aangenaamste herinneringen had en dat ook dezen dag voor haar onvergetelijk zou worden, het weer werkte dan ook schitterend mede. Ik maakte naar aanleiding hiervan de opmerking dat dit het Oranjesonnetje is, dat vandaag weer schijnt. (...) Aardig is te vermelden dat H.M. den geheelen tijd, ook bij het verlaten van Vlaardingen, persoonlijk de orchideeën-bouquet in de hand heeft gehouden."

Corrie Hummelinck en haar vader wachten voor het Hollandiagebouw op de Oosthavenkade.

Het zal zeker niet de laatste keer zijn dat een koningin Vlaardingen zal bezoeken. Haar dochter Juliana maakt in 1950 kennis met Vlaardingen, terwijl toenmalig Koningin Beatrix veelvuldig in Vlaardingen is geweest, onder andere tijdens de uitreiking van de Geuzenpenning. Koningin Máxima is in 2016 in Vlaardingen geweest, zij reikte toen de Geuzenpenning uit aan Regina Catrambone, mede-oprichter van MOAS, een organisatie die zich inzet voor vluchtelingen op zee.

Bronnen:

- Archief van buurtcommissie Arnold Hoogvlietstraat ter gelegenheid van het bezoek van koningin Wilhelmina aan Vlaardingen (094, inv.nr. 1-3; collectie Stadsarchief Vlaardingen)
- Archief familie Wagenaar Hummelinck (0195, aanvulling doos 2; collectie Stadsarchief Vlaardingen)
- Nieuwe Vlaardingsche Courant (18 en 20 september 1924)

De foto's zijn oorspronkelijk gemaakt in zwart-wit, met een computerprogramma zijn de foto's ingekleurd.

Stakeholder aan het woord

Jacky Silos-Knaap, wethouder Zorg Vlaardingen

Door Rob Besseling, redacteur

Sinds juni 2018 is Jacky Silos-Knaap (41) in Vlaardingen wethouder met in haar portefeuille o.a. Zorg. Ook is zij getrouwd en moeder van zeven kinderen. Ze vindt het fijn om bij haar gezin te zijn en ze vertelt mij met een glimlach op haar gezicht dat ze geen tijd heeft voor hobby's.

Zij heeft bestuurskunde gestudeerd en daarna in verschillende functies gewerkt. “Als activiteitenbegeleider in de zorg, functies in het onderwijs en ik ben ook fractievoorzitter van het CDA geweest. Ik heb al die tijd goed opgelet en om mij heen gekeken terwijl ik dacht: ‘Wat kan er beter?’ Dat is wel de rode draad in mijn professionele leven, en dus in deze eerste periode als wethouder. Ik ben volgend jaar beschikbaar voor een tweede termijn.”

Gat

Jacky is betrokken bij het opzetten en laten functioneren van de Zorg Innovatie Academie. “We hebben vastgesteld dat opleidingen beter bij de behoefte van de zorginstellingen kunnen en moeten aansluiten, zodat de leerlingen sneller en

vaak beter gericht kunnen worden ingezet in het zorgwerk. Ook het omscholen van geschikte kandidaten naar een baan in een zorgorganisatie hoort daar bij.”

Concurrentie?

“Onze gemeente heeft naast Vaartland ook andere zorginstellingen: de Zonnehuisgroep, de Argos Zorggroep, en Cedrah. Dat zijn grote, goed functionerende zorgbedrijven met ieder een eigen groep cliënten. Het zijn allemaal organisaties die niet met elkaar concurreren maar wel van elkaar willen leren. Bijvoorbeeld over de vernieuwende wijze waarop de Frankelandgroep met haar medewerkers omgaat. We kunnen zulke zaken bij elkaar afkijken, want daar wordt iedereen in het zorgveld beter van.”

Verkiezingen

“Het opstellen van het CDA programma voor de gemeenteraadsverkiezingen in 2022 is in de afrondingsfase. Daarmee willen we zorgen voor nieuwe woonvormen die beter zijn afgestemd op de mensen die er gaan wonen. Kijk naar Vaartland waar de Frankelandgroep als eerste een ‘pluswoning’ aan nieuwe bewoners kon aanbieden: een woning, aangepast aan de leefstijl van de bewoner met een daarbij behorend diensten- en voorzieningenaanbod. Dat willen we verder uitbreiden en daarom gaan we met DSW een convenant afsluiten over het aantal (plus)woningen en verpleeghuisbedden dat we voor ouderen in de stad nodig hebben.”

Dementievriendelijk

“En we willen dat wijken dementievriendelijk worden ingericht. Daarbij houden we rekening met de manier waarop de demente mens de weginrichting en het wegmeubilair ziet en beoordeelt en daarom veiliger kan gebruiken. Dat vind ik erg belangrijk. We kunnen goed samenwerken met organisaties die verstand hebben van de dementievriendelijke samenleving, zoals de Alzheimerstichting en het Odensehuis.”

Situatie Vlaardingen

“Mensen blijven langer thuis wonen en komen daardoor steeds later in een zorginstelling terecht, waardoor zij meteen meer zorg nodig hebben.”

We weten nog niet precies hoe groot deze groep toekomstige bewoners van onze zorginstellingen is. We realiseren ons dat het een grote groep betreft en dat die de komende jaren nog groter zal worden. Het betekent dat er vooral behoefte zal zijn aan steeds meer betaalbare huurwoningen voor ouderen.”

Woonvisie

Hoe kan het gemeentebestuur het tekort aan beschikbare woonruimte en woonplekken voor inwoners van Vlaardingen oplossen en in hoeveel tijd, gelet ook op de toenemende vergrijzing? “We hebben in Vlaardingen gewerkt aan een woonvisie voor de komende tien jaar, die nog moet worden vastgesteld in de gemeenteraad. In de komende tien jaar willen we groeien naar uiteindelijk 39.000 woningen, het eindresultaat van de visie. Nu zijn we al op het verlaten Unileverterrein containers aan het ombouwen voor onder andere jongeren want ook daar is hoge nood. Maar dit is geen oplossing voor ouderen. Dat staat allemaal in de visie. En we werken dus ook hard aan een convenant met de DSW.”

De wijze waarop management en leidinggevenden met hun zorgwerkers omgaan is baanbrekend voor het succes van dat zorgconcept.

Rol van de Frankelandgroep

“Bij Vaartland is het concept ‘Plus Wonen’ heel belangrijk gebleken voor mensen in Vlaardingen, die in Vaartland willen gaan wonen. Zij willen beschut wonen, krijgen zorg indien nodig en zijn graag onder de mensen. Dát vinden ze in Vaartland. De wijze waarop management en leidinggevenden met hun zorgwerkers omgaan is baanbrekend voor het succes van dat zorgconcept. Dat heb ik zelf ervaren toen ik een keer op bezoek was in Vaartland. Ik was er van onder de indruk hoe de locatiemanager voortdurend over de werkvloer liep, iedere medewerker kende en wist hoe het daar mee ging. Het is inmiddels wel duidelijk dat de Frankelandgroep op zijn eigen manier te werk gaat en daar succesvol mee is. Zij is daardoor een belangrijke speler in de ouderenzorg geworden. Mogelijk kan de groep haar invloed vergroten door nog meer te betekenen voor het welzijn van de wijkbewoners, bijvoorbeeld door hen toegang te geven tot faciliteiten als de brasserie of deelname aan activiteiten.”

Convenant

“Ik heb met enige regelmaat contact met DSW over het afspreken van een convenant en over haar regiovisie die erg gericht is op de ouder wordende mens. Ook met betrekking tot de ontwikkeling van de Zorg Innovatie Academie ontmoet ik mensen die bezig zijn om de zorg in Vlaardingen en de regio verder te ontwikkelen. Ik bespreek mijn ervaringen en inzichten met de directies van de Vlaardingse zorginstellingen.”

Publiciteit

Jacky verschijnt regelmatig in de publiciteit. “Als het mogelijk is maak ik gebruik van de media. Ook kom ik graag in de stad. De Vlaardingers moeten kunnen weten wie hun bestuurders zijn en ik wil graag laten zien wat we als bestuur van de gemeente doen.”

Hoezo, Blue Monday?

Door Audry van Waart-Post, afdelingshoofd

De dag na Blue Monday, volgens velen de treurigste dag van het jaar, organiseerde de activiteitenbegeleiding in Harg-Spaland een ‘gekke haren dag’.

Alle bewoners vonden het erg leuk en er was zelfs een bewoner die meedeed: mevrouw Blanken. Zij won dan ook een mooie prijs!

Rust in roerige tijden

Door Carien Kemink, redacteur Elly Kramer, activiteitenbegeleider

De laatste dag van het jaar in Vaartland: ruimte voor een sfeervolle afsluiting van de meditatielessen in een toch roerig onrustig jaar. Sfeervol door de prachtige kerstboom en de kaarsverlichting, maar ook sfeervol door de rust en de warmte, die de bewoners tegemoet straalde.

Waar normaal gesproken zo'n zes bewoners de meditatielessen volgen, waren er nu zestien bij elkaar: het was het perfecte moment om eens rustig het afgelopen jaar door te nemen. Wat gebeurde er in de wereld, in ons land en in hoeverre had zo'n gebeurtenis invloed op het leven van iedere bewoner? De avondklok, de winkels dicht, de kapper, die niet mocht komen, wekenlang minder bezoek, maar ook de overstromingen in Limburg. Veel bewoners kwamen zelf met herinneringen.

En ondanks dat veel van deze herinneringen wel degelijk invloed hadden gehad op het dagelijkse leven van menig een, was iedereen toch wel positief en begripvol en keek men terug op een in hun ogen best mooi jaar. Volgens veel bewoners hadden de lessen meditatie hier zeker aan bijgedragen.

Een kleine greep uit de opmerkingen van de mensen:

- Ik vond het heerlijk om van binnen eens alles op een rijtje te kunnen zetten
- In het begin had ik er wat moeite mee, maar achteraf vond ik het fijn
- De lessen waren heel fijn: ben nu een jaar in Vaartland en ik heb me goed kunnen concentreren
- Ik heb de laatste tijd veel zorgen gehad om mijn dochter. Heb daar goed mee om leren gaan. Het gaat nu weer goed en daar ben ik dankbaar voor
- Ik ben niet de enige met problemen. Nu weet ik dat het goed is, minder twijfelen, rustig ouder worden
- Ik ben heel tevreden, vind hier altijd rust
- Ik heb genoten van de lessen. Had soms moeite met bepaalde herinneringen maar ... we gaan er in 2022 een mooi jaar van maken

Door de intieme sfeer konden allerlei emoties, zoals verdriet, blijdschap en dankbaarheid naar buiten komen; het gaf een heel vertrouwd gevoel. Aan het eind van de samenkomst, konden de bewoners nog een 'engelenkaart' trekken, waarop teksten als 'alles

groeit en bloeit in een eigen tempo', 'kwetsbaar durven zijn is een kracht' en 'wacht niet langer met vragen om hulp'. Men koos blind een kaart uit, die dan perfect op hen van toepassing was. Toeval?

Echt fantastisch om te merken dat de meditatielessen zoveel betekenen voor de bewoners, en wat een prachtige manier om zó een vreemd en raar jaar af te sluiten. Maar een afsluiting betekent tegelijkertijd een nieuw begin. Het begin van een nieuw jaar waarin nog veel onzeker is.

Daarom de vraag aan u allen, om eens over na te denken:

"WAT WENST U UZELF TOE DIT JAAR?"

De 'foute' kersttrui

Door Carien Kemink, redacteur Foto's Elly Kramer, activiteitenbegeleider

Kerstmis in het jaar nul. Niet meer dan vier herders tegelijk in de stal. En de drie wijzen? Zouden ze de verre reis vanuit het Oosten ondernomen hebben of was er een reisverbod? In ieder geval hielden ze anderhalve meter afstand van elkaar. Mondkapjes op en vooral het kindje Jezus niet knuffelen. Ventilatie was er volgens mij voldoende in die tochtige stal.

Kerstmis in het jaar 2021. Dat corona zich niet een-twee-drie liet weggagen, hadden we al lang begrepen, maar voor de tweede keer op rij strenge maatregelen, dát kwam voor iedereen toch wel als een onprettige verrassing.

Gelukkig is de activiteitenbegeleiding van Vaartland altijd goed in het vinden van oplossingen. Zo werd vorig jaar het kerstpakket uitgereikt aan personeel en vrijwilligers op een zeer originele manier: voor de ingang werd een Dickensmarkt opgebouwd waar iedereen veilig maar wel in kerststemming doorheen kon rijden om een kerstpakket in ontvangst te nemen.

Dit jaar was het thema 'Drive Through met een foute kersttrui'. De kerstman zelf was 's ochtends al vroeg aanwezig om de vrijwilligers en de mensen uit de huishouding de goede rijrichting aan te wijzen. Bij de eerste kraam kreeg men een 'chocolademelk to go' aangereikt. Wat verderop kon men rustig vanuit de auto bekijken hoe het kerstpakket ingeladen werd. Ondertussen rook men al de lucht van oliebolletjes. Dat werd dan ook de volgende stop.

Was er na de oliebol nog ruimte voor een worstenbroodje, dan kon men zich melden bij de volgende

kraam. Bij de laatste kraam kon nog een lekkere boterstaaf in ontvangst genomen worden, maar die ging in gesloten verpakking mee naar huis, de buikjes waren tenslotte al aardig gevuld.

Alles was prima geregeld, al ontstond er even lichte paniek toen bleek dat de arrenslee met kerstpakketten vertraging had in het verkeer. Dit probleem werd gelukkig opgelost door de firma Snel, die zijn naam eer aandeed. Zo was het de hele ochtend een gezellige drukte. Niemand liep/reed elkaar in de weg. Vrolijke gezichten, een temperatuurtje van een graad of 9, gevulde buiken en felgekleurde truien. Foute truien. Maar wanneer is een trui fout? Kerstmis is bij uitstek de gelegenheid om je in een knalgroene of vuurrode trui te hullen, eerlijk gezegd werkt dat juist sfeerverhogend.

We gaan ervan uit, dat volgend jaar Kerstmis weer zonder restricties gevierd kan worden. Maar aangezien niemand in de toekomst kan kijken, heeft Vaartland tegen die tijd vast weer een originele invulling gevonden, die ons allemaal corona laat vergeten en iedereen een fijne herinnering meegeeft aan een feest, dat al 2021 jaar gevierd wordt, op wat voor manier dan ook.

“Onze medewerkers maken hét verschil”

Frankelandgroep in top 10 best gewaardeerde zorginstellingen van Nederland

Door Astrid Boonstoppel, hoofdredacteur

Begin december 2021 maakte Patiëntenfederatie Nederland officieel bekend dat wij in de ZorgkaartNederland Top2021 staan. Ook in 2020 en 2019 vielen we in de prijzen.

Ben de Koning, bestuurder Frankelandgroep: “Wij zijn trots en blij! Onze belangrijkste doelen zijn tevreden medewerkers en tevreden klanten. Met dat eerste zit het snor en nu bleek voor het derde jaar op rij dat ook onze klanttevredenheid dik in orde is. Dat weten we al uit interne enquêtes maar dat blijft iets houden van keuren van je eigen vlees. ZorgkaartNederland vinden wij ook wat dat betreft een beter instrument.”

De Koning: “Ons geheim? Voldoende (gekwalificeerde) medewerkers waarvoor we al het redelijkerwijs mogelijke doen (en het liefst meer) om hen in staat te stellen dagelijks hét verschil te maken voor onze bewoners en overige klanten. En die zien, voelen en ervaren dat. We schieten geen raketten

naar de maan. We behandelen mensen gewoon zoals we zelf graag behandeld willen worden.” Elk verpleeghuis en elke organisatie in de wijkverpleging die tussen 1 januari en 1 november 2021 dertig of meer waarderingen kreeg, deed automatisch mee, evenals elk ziekenhuis en elke kliniek met honderd of meer waarderingen. Om aan dit aantal te komen, zijn de waarderingen van de verschillende locaties bij een organisatie bij elkaar opgeteld en voor de ziekenhuizen en klinieken ook de waarderingen van de zorgverleners werkzaam bij de locaties. De sector fysiotherapie werd afgelopen jaar voor het eerst toegevoegd.

Over ZorgkaartNederland

ZorgkaartNederland is de grootste keuze-website voor de Nederlandse gezondheidszorg. Duizenden mensen delen hier wekelijks hun ervaringen met de zorg. Met patiëntervaringen op ZorgkaartNederland maken we samen de zorg beter.

Draagt u ons een warm hart toe? Spreek dan uw waardering uit over een van onze locaties of over Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep via www.zorgkaartnederland.nl.

ZorgkaartNederland in beeld

Door Els Nauta, hoofd kwaliteit en communicatie

De Frankelandgroep krijgt regelmatig via ZorgkaartNederland.nl waarderingen binnen van bewoners, familieleden en cliënten uit de thuishouding. ZorgkaartNederland is de grootste ervaringssite voor de gezondheidszorg waar mensen hun ervaringen met de zorg met anderen kunnen delen.

Belangstellenden kunnen zich, op basis van deze waarderingen, oriënteren op bijvoorbeeld een hulpverlener of zorginstelling en daarmee een keuze maken.

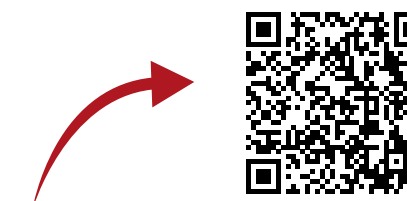
We zijn blij met deze waarderingen en houden u in Frankelandgroep Nieuws graag per kwartaal op de hoogte van de ‘cijfers’.

Waarderingen 2021 totaal

	Aantal waarderingen 2021	Gemiddeld cijfer 2021	Gemiddeld cijfer (vanaf 2018)
Frankeland	55	9,1	9,1
Harg-Spaland	19	9,2	8,9
Jacobs Gasthuis	7	9,2	9,2
Schiewaegh	20	9,1	8,7
Vaartland	20	9,5	9,4
Thuiszorg Ouderen Frankelandgroep	102	8,9	9,0

Wilt u ook een waardering voor de Frankelandgroep plaatsen?

Dat kan! Ga naar www.zorgkaartnederland.nl en klik op de homepage op de button ‘Schrijf een waardering’. Of gebruik de QR-code hiernaast. Als u hulp kunt gebruiken bij het plaatsen van een waardering, neem dan gerust contact op met de afdeling kwaliteit en communicatie van de Frankelandgroep, tel. 010 - 4264925.

U kunt ook de QR-code gebruiken om uw waardering te geven.

De werkdag van ...

Gerard Duivesteijn Fysiotherapeut met een missie

Door Jacqueline van der Pijl, redacteur

In de topsport draait het vaak om degene die als eerste de finish haalt. Bij fysiotherapeut Gerard Duivesteijn van de Frankelandgroep draait het niet om eremetaal. Zijn doel? Proberen mensen zo lang mogelijk mobiel te houden. En dat bereikt hij niet alleen.

Gerard herinnert het zich nog als de dag van gisteren: het bijwonen van een van de eerste schouderoperaties in Nederland. Een unieke 'voorstelling' zonder vervolgverhaal. Je weet dus niet hoe het met de 'hoofdrolspeler' afloopt. "In Frankeland komen mensen met een nieuwe schouder revalideren. Na verloop van tijd zie je hoe ze die weer kunnen gebruiken. En dat laatste is nou juist waar ik het voor doe," aldus Gerard.

Stage in een verpleeghuis

Gerard werkt al sinds zijn stage, pakweg de jaren zeventig, met ouderen. "Ik werk graag in een verpleeghuis. Daarom ben ik daar na mijn stageperiode blijven hangen. Niet alleen de samenwerking met directe collega's, maar ook het werken binnen

multidisciplinaire teams vind ik boeiend," vertelt Gerard met zichtbaar enthousiasme.

Samenwerking loont

"Ik werk graag met andere beroepsgroepen samen," vervolgt Gerard zijn verhaal. "Zodra ik merk dat een revalidant onvoldoende herstelt, kijk ik naar andere factoren. Als er een probleem is op het gebied van bijvoorbeeld voeding, vraag ik er een diëtist bij. Zo zag ik een cliënt na een eiwitverrijkt dieet weer snel opfleuren."

Wanneer een fysiotherapeut en een muziektherapeut hun krachten bundelen, gebeurt er ook iets speciaals. Dat is zeker het geval bij de Parkinson bewegegroep. "Muziek brengt mensen in beweging,

ongeacht leeftijd of cultuur. Van militairen die op de maat van een mars marcheren tot aan Parkinson bewegegroepen."

Familieavonden

Frankeland organiseert familieavonden en daar valt ook het thema bewegen onder. "Daar word ik nauw bij betrokken," zegt Gerard. "Bewegen speelt een cruciale rol in het behoud van eigen regie. Tijdens zo'n avond bespreken we met de familie het belang van bewegen. En, misschien nog wel belangrijker, wat de familie zelf kan doen om de zelfredzaamheid van hun naaste te vergroten."

Die boodschap geldt ook voor de verzorgenden. "Door revalidanten onder begeleiding meer 'speel-

ruimte' te geven, merken ze: hé, ik kan dat. Op die manier durven ze vaak de eerste stap te maken van bijvoorbeeld de doucheruimte naar de huiskamer. Zo krijgen revalidanten meer zelfvertrouwen en dat bevordert het herstelproces," legt Gerard uit.

Tillessen

Hoe til je iemand en hoe loop je met iemand zonder je een breuk te sjoeven? Dat laatste ziet Gerard ook echt gebeuren. "Als je letterlijk steun krijgt, ben je wel gek als je die niet gebruikt. Daarom geven de fysiotherapeuten transferlessen (les in hoe iemand te verplaatsen) aan (thuis)zorgmedewerkers. Dat werkt twee kanten op: hoe langer een persoon zelfstandig blijft, hoe minder zorg je hoeft te geven."

Drempelverlagend

“Je gezicht dagelijks op de afdeling laten zien; dat vind ik toch wel het allerbelangrijkste. Op die manier verlaag ik de drempel voor de zorg om vragen te stellen. ‘Goh, Gerard, kijk eens even mee, want bij deze persoon lopen we tegen een probleem aan.’ Dat hoor ik regelmatig als ik over de afdeling loop. En daar maak ik dan tijd voor vrij.”

“Hetzelfde geldt voor de familie van de cliënt. Tref ik een familielid op de afdeling, dan geef ik aan hoe het gaat. En als dat nodig is, vertel ik hoe hij of zij zelf een steentje kan bijdragen aan de zelfredzaamheid van zijn naaste. Samen iets ondernemen, dat is voor ouderen vaak nét even die prikkel om met oefeningen aan de slag te gaan.”

“In de regel behandel ik twee typen cliënten: ouderen die na een operatie aan een heup, pols of schouder komen revalideren met als doel weer op het oude niveau terug te komen. Daarnaast heb je de groep met chronische klachten. Deze cliënten zien we veel in het verpleeghuis. Bij hen draait het om te behouden wat ze op dat moment hebben.”

Grillig maar voorspelbaar

“Een ander verhaal zijn de mensen met de ziekte van Parkinson. Deze groep vraagt om een specifieke benadering en daar zijn wij als team in geschoold. Wat de cliënt vandaag kan, is geen garantie voor morgen, maar overmorgen kan het wel weer lukken. Parkinson is een grillige ziekte. Zeg dus niet: gisteren lukte het wel, want dat was een andere dag.”

Geen dag hetzelfde

Cliënten die komen revalideren of cliënten met chronische klachten, spreken op een familieavond, tillessen voor zorgmedewerkers en bewegen met ouderen in Parkinsongroepen. Gerard maakt wat mee op een dag. Hij werkt twee dagen in Frankeland en twee dagen in Vaartland. Vrijdag past hij op zijn kleinkinderen. “Ik ga iedere dag fluitend naar mijn werk. Als het mooi weer is, kom ik op de fiets vanuit Berkel en Rodenrijs. En ik word nog steeds gewaardeerd. Bij mijn jaarlijkse contractverlenging krijg ik steevast een mailtje van de directeur: fijn Gerard dat je nog een jaar bij ons blijft.”

Als wij niet naar de kerstmarkt kunnen, dan ...

Door Sandra Speelmeijer-Korteweg, afdelingshoofd

Voordat corona het leven beïnvloedde, organiseerden wij als afdeling altijd een uitje naar de kerstmarkt. Daar konden onze bewoners dan kerstinkopen doen en dan lunchten wij altijd samen in kerstsfeer. Dit jaar gooide corona wederom roet in het eten. Dus besloten wij zelf een kerstmarkt te organiseren op de afdeling in Frankeland!

Bewoners konden verschillende kerstgerelateerde artikelen kopen zoals kerststukjes, kerstkaarten, kerstversiering, kerstversnaperingen en kerstcadeaus. Ook was er een kraam met warme chocolademelk en verse appelstrudel.

Er was een ‘foto decor’ gemaakt met een heuse arrenslee waarvoor onze bewoners met de kerstman op de foto konden en de muziektherapeut speelde op zijn gitaar live mooie kerstliedjes.

Al met al was deze kerstmarkt een groot succes en een dag waar bewoners en personeel met veel plezier aan terugdenken. Maar, ondanks dit grote succes, hopen wij dit jaar wel weer een gezellig uitje naar de kerstmarkt te kunnen maken.

Oog op de natuur

Een dinosaurus gespot in Schiedam

Foto's en tekst door Ad Bakker, macrofotograaf

Nog even en dan zijn deze kleine, op prehistorische dieren lijkende insecten weer te zien in de struiken. Hun favoriete verstopplek is de klimop. De naam is issus coleoptratus. Dat is een hele mond vol. Vreemd genoeg heeft dit veelvoorkomende insect geen Nederlandse naam, dus ik hou het voor het gemak verder maar gewoon op issus.

De issus heeft een groot verspreidingsgebied. Hij komt voor in heel Europa, Noord-Afrika, het Midden-Oosten en Noord-, Centraal- en Oost-Azië. Hij behoort tot de familie van de cicaden en wordt rond de zes millimeter groot. Daarmee is hij dus groot genoeg om met het blote oog te kunnen bewonderen. In Nederland leven twee soorten issus, maar deze zijn moeilijk van elkaar te onderscheiden.

Een issus heeft zoals u kunt zien hele kleine vleugeltjes en kan daar dan ook niet mee vliegen. Maar ze kunnen een aardige afstand overbruggen met springen. Als er een op je hand zit en hij springt weg, dan kun je de afzet goed voelen. Als ze vanaf een blad wegspringen dan kan je het zelfs horen. De issus overwintert vooral in naaldbomen en coniferen maar ook in het schors van loofbomen. Dus in principe zijn ze het hele jaar te vinden, maar mijn ervaring is dat ze pas in februari of maart, als het weer het toelaat, weer te vinden zijn.

Ze kunnen diverse kleuren hebben, van geel tot zwart en alles wat daar tussen zit. Ze hebben grote ogen aan weerszijden van de kop en op hun vleugels vallen vooral de 'aders' op. De nimfen (de jonge dieren) hebben aan hun achterkant poriën waaruit een wasachtige afscheiding komt wat op een borsteltje lijkt. Waar dit voor dient is onbekend. De wetenschappers zijn dit aan het onderzoeken en hebben wel een aantal theorieën ontwikkeld, maar vooralsnog weten we daar het fijne niet van.

Wat ik niet wist is dat niet de mens, maar dit insect het tandwiel heeft uitgevonden! Helaas kan ik dit niet laten zien, omdat dit alleen zichtbaar is onder een professionele microscoop. Bij de nimfen zitten er tandwielletjes aan de basis van hun achterpootjes. Die grijpen in elkaar om ze te vergrendelen bij het springen, zodat beide achterpootjes synchroon werken en de issus niet gaat draaien tijdens de sprong. De tandwielletjes zijn ook nog afgerond, precies zoals wij ze ook maken om slijtage te verminderen. Dus nu weet u wie de tandwielen als eerste heeft uitgevonden: niet de Grieken maar dit kleine beestje!

Ze kunnen diverse kleuren hebben, van geel tot zwart en alles wat daar tussen zit.

De issus leeft van floëem (cellen) van de binnenkant van de schors van bomen, zoals lindebomen, eiken, esdoorns, berken, iepen en hazelaars die voor het transport van de voedingsstoffen voor de boom zorgen. Overdag rusten en eten ze, 's nachts trekken ze erop uit en leggen ze hun crèmekleurige eitjes. Die worden met een snel verhardend schuim afgedekt om ze te beschermen tegen rovers. Na het uitkomen overwinteren ze als nimf om in het voorjaar uit te groeien tot volwassen issus.

Op de foto hieronder is een nimf te zien met een parasiet. Waarschijnlijk heeft een sluipwesp met haar legboor een eitje in het beestje gedeponneerd. Bij de issus heb ik dit vreemd genoeg al meerdere keren waargenomen.

Al met al is het een insect waar we nog steeds niet veel van weten ook al komt hij veelvuldig voor. Wie weet wat er nog meer ontdekt wordt over de uitvinder van de tandwielen!

Eten en drinken bij de Frankelandgroep

Bij alle locaties van de Frankelandgroep kunt u genieten van het 'High Five-diner', een exclusief viergangendiner.

High Five-diner

(Twee)maandelijks bieden wij u bij al onze locaties een heerlijk menu van hoge kwaliteit aan. Iedereen is welkom. U dient zich wel van tevoren bij de horeca/keuken van de locatie aan te melden.

Tijdens deze culinaire avonden serveren wij u, onder begeleiding van livemuziek, een smakelijk viergangendiner met een kopje koffie of thee toe. Overige dranken zijn niet bij de prijs inbegrepen.

Hiernaast vindt u een overzicht van de data van de culinaire avonden per locatie. De inloop is vanaf 16.45 uur.

De kosten per persoon voor een High Five-diner bedragen in 2022:

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabonnementhouders: € 15,-
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 21,-
- overige bezoekers: € 28,-

Locatie	Data
Frankeland	vrijdag 11 maart vrijdag 8 april vrijdag 13 mei vrijdag 10 juni vrijdag 8 juli vrijdag 12 augustus
Harg-Spaland	vrijdag 25 februari vrijdag 22 april vrijdag 24 juni vrijdag 26 augustus
Jacobs Gasthuis	zaterdag 9 april zaterdag 11 juni
Schiewaegh	zaterdag 2 april zaterdag 11 juni zaterdag 6 augustus
Vaartland	dinsdag 22 februari dinsdag 26 april dinsdag 14 juni dinsdag 23 augustus

februari

amuse

Gebakken knoflookchampignons op toast

voorgerecht

Oosterse groentebouillon

hoofdgerecht

Kippenpoot met groente en aardappelpartjes uit de oven

nagerecht

Eton mess trifle

maart

amuse

Bloemkoolsoepje met een kruim van bacon

voorgerecht

Pikante gamba's met knoflook en groene kruiden

hoofdgerecht

Kogelbiefstuk met pepersaus, knoflookaardappeltjes en zoete spruitjes

nagerecht

Gekaramelliseerde ananas met champagne-ijs

april

amuse

Geitenkaas met biet en bacon

voorgerecht

Groene asperge en gerookte zalm met mangomayonaise

hoofdgerecht

Lamsrack met gekaramelliseerde uiencompote, voorjaarsgroenten en een saus van citroentijm

nagerecht

Soepje van perzik met strawberry cheesecake-ijs en rood fruit

Smulmiddagen

In alle locaties van de Frankelandgroep worden ‘Smulmiddagen’ georganiseerd. De ‘Smulmiddagen’ laten zich het best omschrijven als een ‘heerlijk tussen-doortje in de middag’.

De data van de ‘Smulmiddagen’ worden op alle locaties ruim van tevoren via posters aangekondigd. Het onderstaande overzicht geeft alvast een idee van wat er iedere maand geserveerd zal worden.

De kosten voor de ‘Smulmiddag’ bedragen:

- bewoners en broodmaaltijd/warme-maaltijdabonnementhouders: Gratis
- huurders en overige prijsgereduceerden: € 3,90
- overige bezoekers: € 6,70

Hopelijk mogen de locaties u binnenkort verwelkomen!

Maand	Wat valt er te smullen?
Februari	Visplankje
Maart	Chocoladefeest
April	High tea (met oranje tintje)
Mei	Warme Belgische wafels met ijs
Juni	Haringmiddag
Juli	Ijsmiddag
Augustus	Tropische middag
September	Mosselen
Oktober	Bittergarnituur met warme en koude hapjes
November	Schwarzwalderkirschtorte met warme amarena kersen

Column uit de thuiszorg

Plantenmevrouwjtje

Door Trude van der Zwan, medewerker huishoudelijke dienst

‘Het plantenmevrouwjtje’, zo noemde ze zich. En dat klopte, want in haar gezellige kleine huisje stonden de mooiste planten. Van die mooie azalea’s en cyclamen, maar ook kamerdennetjes die al heel snel grote kamerdennen werden, alle soorten en maten waren aanwezig, niets werd weggegooid. Orchideeën werden nog steeds vertroeteld als ze uitgebloeid waren en kregen een eigen plekje om te rusten in het zijkamertje. Als de knoppen dan weer verschenen mochten ze weer op de vensterbank in de woonkamer staan. Ze waren haar lust en haar leven, absoluut een dame met groene vingers. Natuurlijk was haar balkonnetje in de zomer ook een jubelend feest van prachtige bloemen, want in het voorjaar was ze altijd bezig met het kweken van de plantjes en mazzelaar als ik ben, kreeg ik ook jonge kweekfels mee naar huis, met een briefje, daar stond dan heel secuur op uitgelegd hoe ik ze moest verzorgen. Ik volgde dat ook op en deed mijn gloeiende best om de afrikaantjes, viooltjes en zonnebloemen net zo mooi te krijgen als zij. Ik maakte dan foto’s en liet ze aan haar zien, dan knikte ze goedkeurend en gaf dan toch nog wat tips om ze nog mooier te krijgen. Ze speurde alles af: als ze een plantje bij de burens zag dat leek te verpieteren, dan nam ze het mee, verzorgde het en gaf het weer terug als het weer in goeden doen was. En zo zaten we dan vanaf het voorjaar heerlijk op het balkonnetje te genieten van haar jonge aanwinsten. Het bleef niet alleen bij haar huis en balkon, ze kwam op het goede idee ook in de straat, rond de lantaarnpaal wat vrolijkheid te planten. En na de lantaarnpaal volgde het kleine stukje verwaarloosde groen naast de portiekdeur. Wat fleurde het op in de buurt, het werkte aanstekelijk want binnen de kortste keren waren er meer

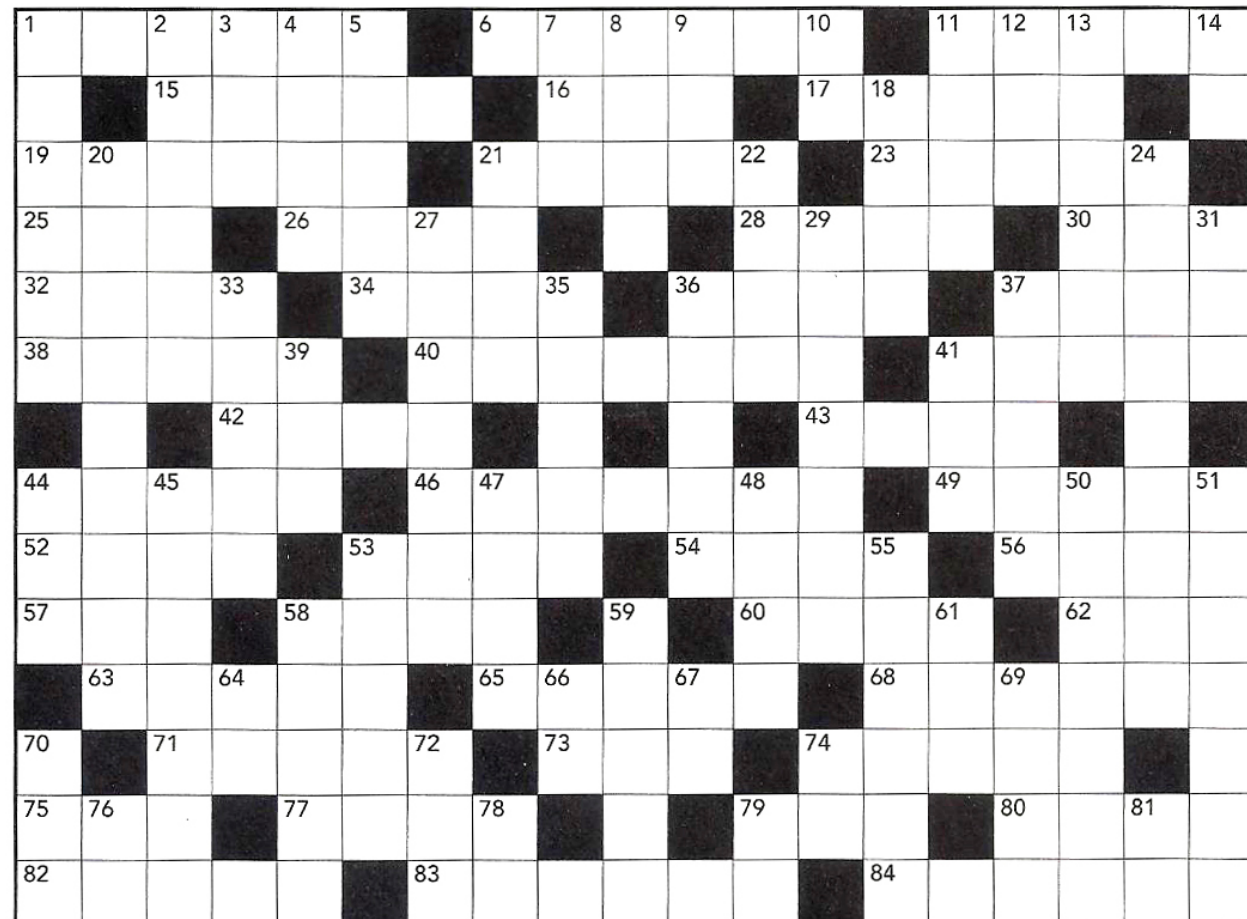
plekjes rond lantaarnpalen daar in de straat waar de bloemetjes groeiden. Ondertussen lukte het me de afrikaantjes groot te krijgen en ook de zonnebloem had het wel naar zijn zin, hij werd niet zo groot als die bij haar, maar ja, ik had dan ook geen groene vingers. Ik heb genoten van die jaren tussen het groen, nog steeds heb ik hier plantjes staan die ooit kleine stekjes waren, afkomstig van het plantenmevrouwjtje. Met veel voorzichtigheid verzorg ik nog steeds mijn tienjarige ‘stekkie’, een lantaarnplantje. Inmiddels is hij bijna twee meter lang en voor de zekerheid heb ik hem ook weer gestekt. “Voor de zekerheid,” zei ze altijd, want als er dan eentje het niet zou redden, had je altijd nog een stekkie. Inmiddels is het weer voorjaar, in mijn vensterbank zie ik in het kweekbakje al wat groen uit de aarde komen, als het goed is en het lukt, dan zullen er in de zomer op mijn balkon van die vrolijke afrikaantjes en viooltjes bloeien. Ik kijk nog even op het oude briefje dat ik ooit meekreeg en volg de aanwijzingen keurig op en hoop dat ik ze net zo mooi en kleurrijk krijg als ‘het plantenmevrouwjtje’ dat voor elkaar kreeg, nou ja, bijna net zo mooi, want ik heb natuurlijk nog steeds geen groene vingers.

HORIZONTAAL: 1 deel van een haven 6 stalling voor auto's 11 mechanische mens 15 niet vol 16 borstbeen 17 olifantstand 19 sierplant 21 tennisterm 23 van bepaalde steensoort 25 computertoets 26 bergplaats 28 leuk 30 kraan 32 kunstleer 34 verwaand meisje 36 schijf 37 ook 38 katrol 40 vitrine 41 maalinrichting 42 zuivelproduct 43 griet 44 rangtelwoord 46 sieraad 49 Japans gerecht 52 wildebeest 53 munt 54 neergaande beweging 56 twee voorgespannen paarden 57 loflied 58 reinigingsmiddel 60 bedrijf 62 stuk 63 stadion in Amsterdam 65 Egyptische koning 68 rondzwerende steppebewoner 71 precies 73 flauw 74 gunstig toeval 75 asbus 77 modieus en verfijnd 79 vermoeid 80 gewoonte 82 deel van een veerboot 83 brandewijn 84 gluren.

VERTICAAL: 1 kort geleden 2 kom voor groente 3 zeer 4 de edelen 5 slingerplant 7 papegaai 8 godsdienstige handeling 9 letterlijst 10 kippenproduct 11 kraaiachtige vogel 12 vrouwelijk dier 13 broekdraagband 14 televisie 18 ijver 20 notitieboekje 21 plantenvoeding 22 ver boven de grond 24 later 27 nederige onderworpenheid 29 oosters gerecht 31 schrijfgerei 33 Europese vrouw 35 ovengerecht 36 deel van het jaar 37 manier (Latijn) 39 bestemming 41 godsdienstoefening 44 persoonlijkheid 45 treffend 47 onvoltooid 48 Griekse sterkedrank 50 omroeper bij sportwedstrijden 51 plaatsen 53 teambegeleider 55 kruidenrij 58 hartige hap 59 grondstof voor brood 61 tovenares 64 voormalig 66 geheel 67 gereed 69 zanggodin 70 deel van de dag 72 zenuwtrek 74 Japans bordspel 76 gelid 78 kobalt (afk.) 79 deel van Schotse namen 81 lidwoord.

2 83 22 9 19 35 58 25 44 77 3 34 17 64 55

8							4	
	7	4	8	1				
		6					9	
	9			6			7	
○								1
	1							
	8		6				2	
					7	1		
		2	5			8		

Winnaars van de puzzels uit de vorige editie van Frankelandgroep Nieuws

Puzzel met als oplossing: balletschoenen

de heer A. Krommenhoek, appartement 110
 mevrouw M.G. Hengst-Postma, Laseurpad 18, 3123 NT Schiedam
 mevrouw J.A.B. Koeiman, appartement 349
 mevrouw A.J. Hassfeld, appartement 532

Frankeland / Jacobs Gasthuis
 Harg-Spaland
 Schiewaegh
 Vaartland

Sudoku met als oplossing: 5

de heer Ben Breek, Veeartsweg 25, 3117 ZZ, Schiedam
 mevrouw J. van Beers-Jeup, Royaardsplein 35, 3123 AK Schiedam
 mevrouw M.S. Roctus-Brenkman, appartement 343
 mevrouw C.E. Kortekaas-Breure, appartement 606

Frankeland / Jacobs Gasthuis
 Harg-Spaland
 Schiewaegh
 Vaartland

Van harte gefeliciteerd. Bij de receptie van uw locatie ligt een waardebon van € 15,00 voor u klaar.

De oplossing(en) van de nieuwe puzzel(s) kunt u tot uiterlijk maandag 7 maart inleveren bij de receptie van uw locatie, dan wel mailen naar fgn.redactie@frankelandgroep.nl.

Onder de goede inzenders van één of beide puzzels worden waardebonnen van € 15,00 verloot.

Naam

Adres

Postcode en woonplaats

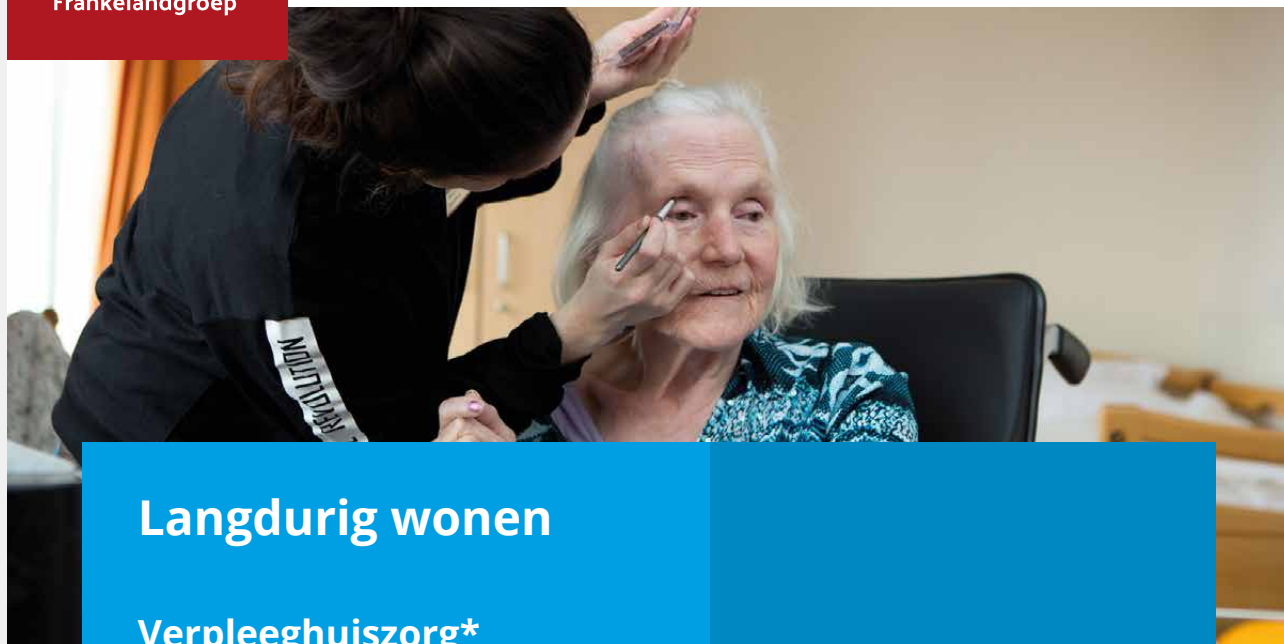
Sudoku   Puzzel

Intramuraal verblijf

locaties en contactgegevens van de Frankelandgroep

Langdurig wonen

Verpleeghuiszorg*

- Frankeland (waaronder gespecialiseerde Parkinson afdelingen en een Korsakov afdeling)
- Harg-Spaland
- Schiewaegh

Zorgcentrumzorg*

- Harg-Spaland
- Jacobs Gasthuis
- Schiewaegh
- Vaartland

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

 010 426 49 25

* Echt)paren)appartementen beschikbaar

Tijdelijk verblijf

Kortdurend verblijf

- Frankeland
- Harg-Spaland
- Jacobs Gasthuis
- Schiewaegh
- Vaartland

Revalidatiezorg

- Frankeland

Crisisverblijf

- Frankeland

Palliatieve zorg

- Schiewaegh

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

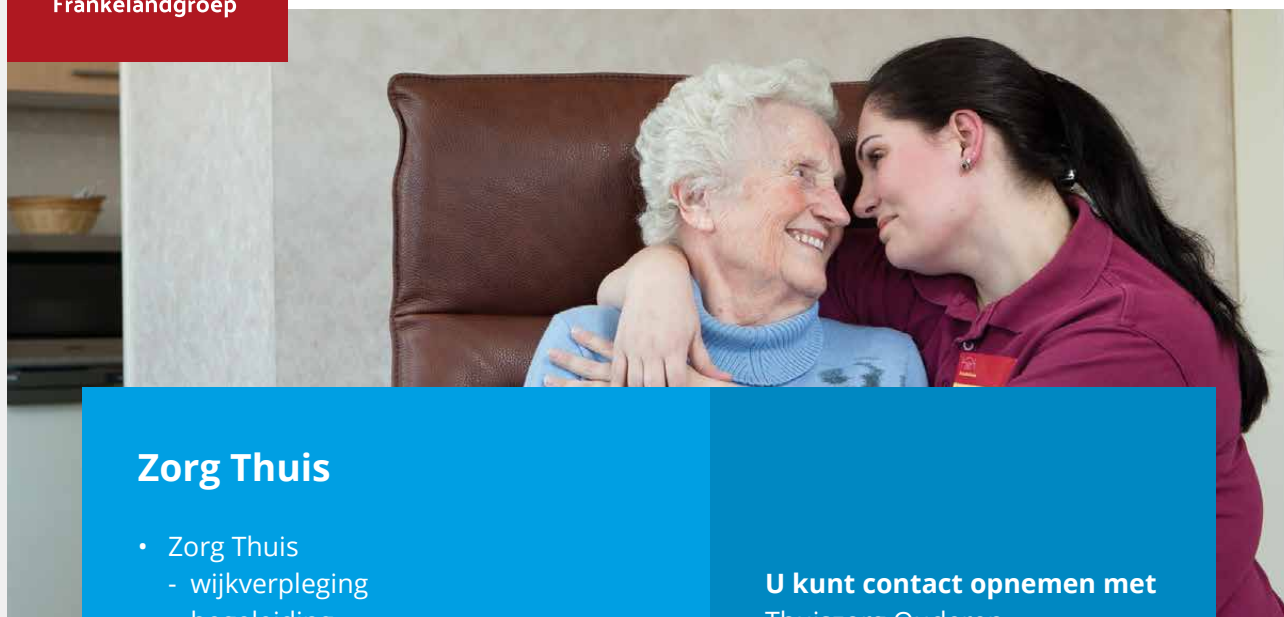
 010 426 49 25

Zelfstandig wonende senioren

aanbod en contactgegevens van de Frankelandgroep

Zorg Thuis

- Zorg Thuis
  - wijkverpleging
  - begeleiding
  - ondersteuning bij het huishouden
- Casemanagement dementie
- Personenalarmering

U kunt contact opnemen met
Thuiszorg Ouderen
Frankelandgroep (TOF)

010 707 41 12

Welzijn en dagbesteding

- Welzijnsactiviteiten
- Diverse ontmoetingscentra
- Vervoersmogelijkheden vanuit/naar de Frankelandgroep locaties (regio NWN)
- Sport- en Recreatieclub
- Vakantiemogelijkheden Rockanje en Spanje
- Visiteclubs
- Dagbesteding / dagbehandeling
- Roze Salon
- Horeca- en maaltijdvoorzieningen

U kunt contact opnemen met
Coördinator / hoofd welzijn

Rob vd Berg (Rockanje)
Jolanda Keldermans (Spanje)

Coördinator visiteclubs

Coördinator dagbesteding

De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Huur- en aanleunwoningen

Zelfstandig wonen met Zorg Thuis binnen de (aanpalende) wooncomplexen van de Frankelandgroep

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Behandeling

- Specialist ouderengeneeskunde
- Fysiotherapie, ergotherapie, logopedie en diëtik
- Expertise op het gebied van Parkinson en Korsakov
- Alzheimer Café
- Parkinson Café

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

Tijdelijk verblijf

- Kortdurend verblijf
  - na een ziekenhuisopname
  - vanwege een medische hulpvraag
  - voor ontlasting van mantelzorg
- Revalidatiezorg
- Crisisverblijf
- Palliatieve zorg

U kunt contact opnemen met
De maatschappelijke dienst

010 426 49 25

